



คู่มือเตรียมสอบความรู้ เพื่อขอรับใบอนุญาตนายหน้าประกันชีวิต

จัดทำโดย
บริษัท ศรีกรุงประกันชีวิตโบรคเกอร์ จำกัด



คู่มือฉบับนี้จัดทำขึ้นโดย บริษัท ศรีกรุงประกันชีวิตโบรคเกอร์ จำกัด ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สมาชิกหรือผู้ที่สนใจได้ใช้เป็นแนวทางเตรียมความพร้อมในการสอบเพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิต ประเภทบุคคลธรรมดา

ทั้งนี้ การขอรับใบอนุญาตนายหน้าประกันชีวิต ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องมีคุณสมบัติครบถ้วน รวมถึงผ่านการสอบความรู้เกี่ยวกับการประกันชีวิต ตามหลักสูตรและวิธีการที่นายทะเบียนกำหนด

การสอบความรู้เพื่อขอรับใบอนุญาตนายหน้าประกันชีวิต ได้กำหนดเวลาในการสอบไม่เกิน 2 ชั่วโมง 30 นาที โดยมีข้อสอบจำนวน 100 ข้อ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 วิชา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

หัวข้อวิชา	จำนวนข้อสอบ	คะแนน	เกณฑ์ในการผ่าน
1) จรรยาบรรณและศีลธรรมของนายหน้าประกันชีวิต	10 ข้อ (ข้อ 1-10)	20 คะแนน	70% (ต้องผ่าน 7 ข้อ)
2) ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการประกันชีวิต	50 ข้อ (ข้อ 11-60)	100 คะแนน	60% (ต้องผ่าน 54 ข้อ)
3) ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยการประกันชีวิต	20 ข้อ (ข้อ 61-80)	40 คะแนน	
4) พระราชบัญญัติประกันชีวิตพ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	20 ข้อ (ข้อ 81-100)	40 คะแนน	
รวม	100 ข้อ	200 คะแนน	ต้องผ่านทั้งสองเกณฑ์

บริษัท ศรีกรุงประกันชีวิตโบรคเกอร์ จำกัด และคณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือเตรียมตัวสอบฉบับนี้จะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ทุกท่านสอบผ่าน และได้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิต เพื่อร่วมเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาภาพรวมของธุรกิจประกันชีวิตให้มีความยั่งยืน และเติบโต แบบไร้ขีดต่อไป

คณะผู้จัดทำ

บริษัท ศรีกรุงประกันชีวิตโบรคเกอร์ จำกัด

ความหมายของจรรยาบรรณนายหน้าประกันชีวิต

ผู้ประกอบการอาชีพการงานแต่ละอย่างกำหนดขึ้น เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง และฐานะของสมาชิก อาจเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ก็ได้ โดยจรรยาบรรณถือเป็นหลักประพฤติปฏิบัติให้บุคคลในแต่ละกลุ่มอาชีพใช้เป็นแนวทางหรือเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจให้ผู้ประกอบอาชีพนั้นมีคุณธรรมและจริยธรรมเป็นที่ตั้ง

สำหรับ จรรยาบรรณและศีลธรรมของนายหน้าประกันชีวิต มีทั้งหมด 10 ข้อดังต่อไปนี้

จรรยาบรรณข้อที่ 1 : มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อผู้เอาประกันภัย บริษัท และเพื่อนร่วมอาชีพ

นายหน้าประกันชีวิตที่ดีต้องตั้งมั่นอยู่บนพื้นฐานของความซื่อสัตย์สุจริตและความถูกต้อง ทั้งต่อตนเอง ผู้เอาประกันภัย บริษัท และเพื่อนร่วมอาชีพ รวมถึงต้องคงไว้ซึ่งความจริงใจ ไม่หลอกลวงหรือกระทำการใดๆ เพื่อให้ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดได้มาซึ่งผลประโยชน์ในสิ่งที่ไม่ควรได้ อีกทั้งต้องชี้แจงผลประโยชน์และข้อยกเว้นของกรมธรรม์ให้ผู้เอาประกันภัยทราบโดยไม่ปกปิดเพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้เอาประกันภัยสามารถทำประกันชีวิตได้ตรงตามความต้องการ อันจะนำมาซึ่งภาพพจน์ที่ดีของธุรกิจประกันภัย

จรรยาบรรณข้อที่ 2 : ให้บริการที่ดีอย่างสม่ำเสมอและชี้แจงให้ผู้เอาประกันภัยทราบถึงสิทธิและหน้าที่เพื่อรักษาผลประโยชน์ของผู้เอาประกันภัย

นายหน้าประกันชีวิตที่ดีต้องให้บริการแก่ผู้เอาประกันภัยอย่างสม่ำเสมอทั้งก่อนและหลังการขายประกันชีวิต กล่าวคือต้องแนะนำและชี้แจงให้ผู้เอาประกันภัยทราบถึงสิทธิและหน้าที่ของผู้เอาประกันภัยที่ต้องกระทำ เช่น หน้าที่ในการชำระเบี้ยประกันภัยให้ตรงตามกำหนด หากมีเหตุจำเป็นที่ไม่สามารถชำระเบี้ยประกันภัยตรงตามกำหนดได้ ก็จะมีระยะเวลาผ่อนผันให้ตามที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขกรมธรรม์ประกันภัย รวมถึงมีหน้าที่ในการชี้แจงสิทธิที่ผู้เอาประกันพึงมี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเรียกร้องผลประโยชน์ตามกรมธรรม์ การใช้สิทธิตามมูลค่าในกรมธรรม์ หรือการขอตรวจสอบข้อมูลในกรมธรรม์ เพื่อให้ผู้เอาประกันภัยได้ทราบและนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และเนื่องด้วยสัญญาประกันชีวิตเป็นสัญญาระยะยาว นายหน้าที่ดีนั้นจึงต้องให้ความสำคัญกับการบริการหลังการขายประกันชีวิตด้วย โดยต้องมีความพร้อมในการให้บริการหรือให้คำแนะนำแก่ผู้เอาประกันภัยอยู่เสมอ โดยเฉพาะเรื่องการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนอย่างถูกต้องตามเงื่อนไขกรมธรรม์ เพื่อมิให้ลูกค้าผู้เอาประกันภัยเสียประโยชน์

จรรยาบรรณข้อที่ 3 : รักษาความลับอันไม่ควรเปิดเผยของผู้เอาประกันภัยและของบริษัทต่อบุคคลภายนอก

นายหน้าประกันชีวิตที่ดีต้องรักษาความลับอันไม่ควรเปิดเผยของผู้เอาประกันภัยและของบริษัท โดยต้องไม่นำความลับหรือข้อมูลข่าวสารของผู้เอาประกันภัยทั้งเรื่องรายละเอียดส่วนตัว ประวัติการเจ็บป่วย หรือฐานะทางการเงินไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น เว้นแต่เป็นการเปิดเผยต่อบริษัทเพื่อการพิจารณารับประกันภัยหรือการจ่ายค่าสินไหม เพราะอาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือเกิดผลกระทบต่อผู้เอาประกันภัย และอาจเป็นเหตุทำให้บริษัทประกันภัยเสื่อมเสียชื่อเสียงหรือส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของบริษัทได้เช่นกัน

จรรยาบรรณข้อที่ 4 : เปิดเผยข้อมูลความจริงของผู้เอาประกันภัยในส่วนที่เป็นสาระสำคัญเพื่อการพิจารณารับประกันภัย หรือเพื่อความสมบูรณ์แห่งกรมธรรม์

นายหน้าประกันชีวิตที่ดีต้องเปิดเผยข้อมูลของผู้เอาประกันภัยให้บริษัททราบอย่างตรงไปตรงมา โดยไม่ทำการช่วยเหลือปกปิดข้อความจริงอันเป็นสาระสำคัญเพื่อหวังให้บริษัทรับประกันภัยลูกค้าของตนโดยขัดต่อหลักการประกันชีวิต นอกจากนั้นนายหน้าต้องแจ้งให้ผู้เอาประกันภัยทราบว่าการกรอกข้อความในใบคำขอเอาประกันชีวิตให้ตรงตามความเป็นจริงในส่วนที่เป็นสาระสำคัญเพื่อการพิจารณารับประกันภัย หรือเพื่อความสมบูรณ์แห่งกรมธรรม์เป็นเรื่องที่สำคัญ หากผู้เอาประกันภัยปกปิดความจริงอันเป็นสาระสำคัญซึ่งเมื่อบริษัทได้รับรู้อาจจะทำให้เรียกเก็บเบี้ยประกันภัยสูงขึ้นหรือปฏิเสธไม่รับประกันภัย เช่น ผู้เอาประกันภัยป่วยเป็นโรคร้ายแรง ประวัติบุคคลในครอบครัวเคยป่วยด้วยโรคบางโรค เป็นต้น สัญญานี้จะตกเป็นโมฆียกรรม ซึ่งหากบริษัททราบความจริงในภายหลัง บริษัทก็สามารถใช้สิทธิบอกล้างสัญญาที่เป็นโมฆียกรรมดังกล่าวได้ และจะทำให้ผู้เอาประกันภัยไม่ได้ประโยชน์จากการทำประกันชีวิต

จรรยาบรรณข้อที่ 5 : ไม่เสนอแนะให้ผู้เอาประกันภัยทำประกันภัยสูงเกินความสามารถในการชำระเบี้ยประกันภัยหรือเสนอขายนอกเหนือเงื่อนไขแห่งกรมธรรม์ประกันภัย

นายหน้าประกันชีวิตที่ดีไม่ควรเสนอแนะให้ผู้เอาประกันภัยทำประกันภัยเกินความสามารถในการชำระเบี้ยประกันภัย อีกทั้งสัญญาประกันชีวิตเป็นสัญญาระยะยาว นายหน้าจึงควรแนะนำให้ผู้เอาประกันภัยจัดสรรรายได้ในการทำประกันชีวิตให้เหมาะสมกับรายได้และรายจ่าย รวมถึงภาระต่างๆของผู้เอาประกันภัยด้วย มิฉะนั้นแล้วอาจก่อให้เกิดปัญหาในการที่ผู้เอาประกันภัยไม่สามารถรักษากรมธรรม์ไว้ได้จนครบกำหนดสัญญา ซึ่งจะ使得ผู้เอาประกันภัยไม่ได้รับผลประโยชน์ครบถ้วนตามเงื่อนไขกรมธรรม์ นอกเหนือจากนั้น นายหน้าที่จะต้องไม่ทำการการเสนอขายนอกเหนือเงื่อนไขในกรมธรรม์ซึ่งไม่มีผลผูกพันตามสัญญา เพราะอาจทำให้ผู้เอาประกันภัยเกิดความเข้าใจผิดและไม่ได้รับผลประโยชน์ตามที่นายหน้าประกันชีวิตเสนอไว้ ซึ่งจะทำให้เกิดผลกระทบทางลบต่อธุรกิจประกันภัยและต่อนายหน้าประกันชีวิตเอง

จรรยาบรรณข้อที่ 6 : ไม่ลดหรือเสนอที่จะลดค่าบำเหน็จเพื่อเป็นการจูงใจให้ผู้เอาประกันภัย

ค่าบำเหน็จคือค่าตอบแทนที่บริษัทประกันชีวิตจ่ายให้กับนายหน้าประกันชีวิตด้วยการคิดรวมเป็นค่าใช้จ่ายไว้ในเบี้ยประกันภัยเรียบร้อยแล้ว โดยค่าบำเหน็จนี้เป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนค่าใช้จ่ายในการให้บริการแก่ผู้เอาประกันภัยซึ่งเป็นที่สำคัญของนายหน้า นายหน้าจึงไม่ควรเสนอที่จะลดค่าบำเหน็จของตนเองเพื่อเป็นการจูงใจให้ผู้เอาประกันภัยตัดสินใจทำประกันภัย เพราะการเสนอลดค่าบำเหน็จนั้นจะทำให้รายได้สุทธิของนายหน้าลดลงและไม่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการให้บริการที่ดีต่อผู้เอาประกันภัย ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อตัวนายหน้าเองและส่งผลกระทบต่อธุรกิจประกันภัย นอกจากนั้นยังส่งผลกระทบต่อผู้ร่วมอาชีพนายหน้าประกันชีวิตอีกด้วย

จรรยาบรรณข้อที่ 7 : ไม่แนะนำผู้เอาประกันภัยสละกรมธรรม์เดิมเพื่อทำสัญญาใหม่หากทำให้ผู้เอาประกันภัยเสียประโยชน์

นายหน้าประกันชีวิตต้องไม่แนะนำให้ผู้เอาประกันภัยยกเลิกกรมธรรม์เดิมซึ่งมีผลบังคับแล้ว (เวนคืนกรมธรรม์) หรือแปลงกรมธรรม์เป็นแบบมูลค่าใช้เงินสำเร็จหรือมูลค่าขยายเวลาเพื่อมาซื้อกรมธรรม์ฉบับใหม่ เพราะการยกเลิกกรมธรรม์เดิมเพื่อทำประกันภัยใหม่ จะทำให้ผู้เอาประกันภัยเสียประโยชน์ เนื่องจากเงินที่ได้รับจากการเวนคืนกรมธรรม์เดิมหรือผลประโยชน์จากการแปลงกรมธรรม์เดิมจะมีมูลค่าที่เหลืออยู่หรือได้รับคืนจำนวนไม่มากเมื่อเทียบกับผลประโยชน์ที่จะ

ได้รับในกรณีที่ให้กรรมธรรมยังคงมีผลอยู่ อีกทั้งเมื่อผู้เอาประกันตัดสินใจทำประกันชีวิตฉบับใหม่ ผู้เอาประกันก็จะต้องชำระเบี้ยประกันภัยที่สูงขึ้นตามอายุที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอีกด้วย นอกจากนี้ หากเป็นกรณีที่ทำประกันสุขภาพ ระยะเวลารอคอยสำหรับการเจ็บป่วยจะเริ่มนับใหม่ และโรคที่เคยเรียกร้องค่าสินไหมจากสัญญาประกันสุขภาพฉบับเดิมได้ อาจจะไม่ได้รับความคุ้มครองตามกรรมธรรมฉบับใหม่เนื่องจากเป็นโรคที่เป็นมาก่อนซึ่งถือเป็นข้อยกเว้นของกรรมธรรม

จรรยาบรรณข้อที่ 8 : ไม่กล่าวให้ร้ายทัพนายหน้าหรือบริษัทอื่น

นายหน้าประกันชีวิตที่ดีจะต้องไม่กล่าวให้ร้ายทัพนายหน้าประกันชีวิตหรือบริษัทประกันชีวิตอื่นในทางเสื่อมเสีย เช่น การกล่าวว่านายหน้าประกันชีวิตคู่แข่งชอบพูดโกหก เชื่อถือไม่ได้ ย้ายบริษัทประกันชีวิตบ่อยๆ ไม่มีบุคลิกที่เหมาะสมสำหรับการเป็นนายหน้าประกันชีวิตเพราะตัวเตี้ย ชอบเล่นการพนัน ชอบเที่ยวกลางคืน เป็นต้น อีกทั้งนายหน้าประกันชีวิตจะต้องไม่กล่าวให้ร้ายบริษัทประกันชีวิตอื่นๆ เช่น กล่าวว่าบริษัทประกันชีวิตอื่นจ่ายเงินล่าช้า ไม่สนใจผู้เอาประกันภัย หรือเป็นบริษัทประกันชีวิตที่เพิ่งเปิดใหม่ ยังไม่มีระบบการให้บริการที่มีประสิทธิภาพอาจทำให้ผู้เอาประกันภัยได้รับการบริการที่ไม่ดี ซึ่งการกล่าวตามที่ยกตัวอย่างมานี้ถือเป็นการกล่าวให้ร้ายจึงถือว่าผิดจรรยาบรรณทั้งสิ้น

จรรยาบรรณข้อที่ 9 : หมั่นศึกษาหาความรู้ในวิชาชีพเพิ่มเติมอยู่เสมอ

นายหน้าประกันชีวิตที่ดีควรศึกษาหาความรู้ในวิชาชีพ โดยต้องทำให้ตัวเองมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา การที่นายหน้าประกันชีวิตหาความรู้ในวิชาชีพเพิ่มเติมอยู่เสมอ แสดงให้เห็นว่านายหน้าประกันชีวิตนั้นรู้จักพัฒนาตนเองให้มีคุณภาพที่ดี ให้ทันกับความก้าวหน้าของธุรกิจที่ไม่หยุดนิ่ง และอาจนำความรู้ที่ได้รับมาไปปรับใช้ในการให้บริการแก่ลูกค้า หากนายหน้าประกันชีวิตมีความรอบรู้และสามารถให้ข้อเสนอแนะที่ดีและเชื่อถือได้แก่ลูกค้าหรือผู้เอาประกันภัย นอกจากตัวลูกค้าที่ได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์นั้นแล้ว ยังส่งผลดีทั้งต่อตัวนายหน้า ต่อสังคม และยังเป็นการยกระดับอาชีพนายหน้าประกันชีวิตในภาพรวมอีกด้วย อย่างไรก็ตาม การหาความรู้ของนายหน้านั้นไม่จำเป็นต้องเน้นเรื่องการขายเพียงอย่างเดียว นายหน้ายังสามารถหาความรู้เพิ่มเติมในด้านอื่นๆ ได้อีกด้วย ยกตัวอย่างเช่น ศิลปะการพูด เศรษฐกิจการเงิน เป็นต้น ด้วยเหตุที่อาชีพนายหน้าประกันชีวิตเป็นงานบริการที่ต้องใช้ การพูดเพื่ออธิบายให้ลูกค้าเกิดความเข้าใจ ดังนั้นการหาความรู้เพิ่มเติมด้านศิลปะการพูดก็จะช่วยให้นายหน้าประกันชีวิตสามารถอธิบายให้ลูกค้าเข้าใจง่ายขึ้น ส่วนด้านการเงินนั้นนับวันก็จะมีข้องเกี่ยวกับธุรกิจประกันชีวิตมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการวางแผนเกษียณอายุ วางแผนการลงทุนและวางแผนการเงินอื่นๆ นายหน้าจึงควรศึกษาหาความรู้เรื่องเหล่านี้เพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมอ

จรรยาบรรณข้อที่ 10 : ประพฤติตนอยู่ในศีลธรรม ประเพณีอันดีงาม ทั้งธำรงไว้ซึ่งเกียรติศักดิ์ศรี และคุณธรรมแห่งอาชีพปฏิญาณ

นายหน้าประกันชีวิตที่ดีควรจะดำเนินชีวิตตามครรลองครองธรรมที่ดี กล่าวคือ ต้องเป็นผู้ที่ประพฤติดี มีความปรารถนาดีต่อผู้อื่นโดยสุจริตใจ ประพฤติตนอยู่ในศีลธรรมประเพณีอันดีงามโดยเสมอภาคกัน ไม่ว่าผู้นั้นจะเป็นลูกค้าหรือไม่ก็ตาม และต้องประพฤติตนให้อยู่ในศีลธรรมแห่งศาสนา อีกทั้งธำรงไว้ซึ่งเกียรติ ศักดิ์ศรี และคุณธรรมแห่งอาชีพปฏิญาณอยู่เสมอ โดยให้ถือเสมือนหนึ่งเป็นการปฏิญาณต่อวิชาชีพของตนเองว่านายหน้าประกันชีวิตนั้นจะละเว้นไม่กระทำการหรือปฏิบัติสิ่งใดๆ อันเป็นการไม่สมควรหรืออาจทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงของตนเอง บริษัทประกันชีวิตที่ตนสังกัด และธุรกิจประกันชีวิตในภาพรวมได้ เช่น ไม่ฆ่าสัตว์ ไม่กล่าวเท็จ ไม่ดื่มสุรา ไม่ประพฤติผิดในกาม เป็นต้น

หมวดที่ 1 ความหมายของการประกันชีวิตและประโยชน์ของการประกันชีวิต

หมวดที่ 2 รูปแบบของการประกันชีวิต

หมวดที่ 3 สัญญาเพิ่มเติม (Rider)

หมวดที่ 4 การพิจารณารับประกัน

หมวดที่ 5 อัตราเบี้ยประกัน

หมวดที่ 6 มูลค่ากรมธรรม์ (Cash Value – C.V.)

หมวดที่ 7 เงื่อนไขมาตรฐานกรมธรรม์ประกันภัย

หมวดที่ 8 ความสมบูรณ์ของสัญญาประกันภัย

หมวดที่ 9 สิทธิในการขอยกเลิกกรมธรรม์ (Free Look Period)

หมวดที่ 10 มาตรการทางภาษีเพื่อการส่งเสริมการประกันชีวิต

หมวดที่ 11 ภาพรวมธุรกิจประกันชีวิต

หมวดที่ 12 มาตรฐานการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย IAIS

หมวดที่ 1 ความหมายของการประกันชีวิตและประโยชน์ของการประกันชีวิต

การประกันชีวิต อาจมีหลายความหมาย ดังนี้

- วิธีการทดแทนการสูญเสียรายได้อันเนื่องมาจากการเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ และทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง หรือการชราภาพ โดยบริษัทประกันชีวิตจะจ่ายเงินตามจำนวนที่ระบุไว้ให้แก่ผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับประโยชน์ ตามที่กำหนดไว้ในกรมธรรม์ประกันชีวิต
- การประกันภัยที่มีการจ่ายเงินคืนโดยอาศัยการทรงชีพ และการมรณะของบุคคลเป็นเหตุในการจ่าย โดยอาศัยการรวมตัวกันของคนกลุ่มหนึ่งเพื่อ "เฉลี่ยภัย" ซึ่งกันและกันจากภัยที่มีลักษณะของความเสียหายชนิดเดียวกัน โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะบรรเทาความเดือดร้อนให้กับบุคคลที่ประสบภัย เพื่อให้บุคคลนั้นมีฐานะทางเศรษฐกิจ และการเงินกลับคืนสู่สภาพเดิม

การกระจายความเสี่ยงภัย

บริษัทประกันชีวิตจะใช้วิธีการรับประกันชีวิตเป็นจำนวนมากเพื่อจะได้เฉลี่ยภัยหรือกระจายความเสี่ยงภัยที่จะเกิดขึ้นจากการรับประกันชีวิต ดังนั้นบริษัทที่มีผู้เอาประกันภัยจำนวนมากจะมีการเฉลี่ยการเสี่ยงภัยที่เกิดขึ้นจากการรับประกันชีวิตได้มากกว่าบริษัทที่มีผู้เอาประกันภัยจำนวนน้อยกว่า

ความหมายของ “ **การเฉลี่ยภัย** ” คือการเฉลี่ยความเสียหายที่เกิดขึ้นกับบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลอื่น โดยมีผู้รับประกันทำหน้าที่เป็น “คนกลาง” ในการเฉลี่ยภัยที่เกิดขึ้นให้กับผู้ที่ได้รับความเสียหาย ทั้งนี้วิธีการที่ใช้ในการเฉลี่ยภัยคือจะให้ผู้ที่เต็มใจที่จะเข้าร่วมโครงการจ่ายเงินจำนวนหนึ่งซึ่งเป็นจำนวนไม่มากนัก ที่เราเรียกกันว่า “ เบี้ยประกันภัย ” ให้กับผู้รับประกันภัยหรือบริษัทประกันภัย โดยผู้รับประกันภัยจะทำหน้าที่รวบรวมเบี้ยประกันภัยนี้เข้าไว้เป็นกองกลาง และเมื่อมีเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งเกิดขึ้นตามเงื่อนไขที่ได้เอาประกันภัยไว้ ผู้รับประกันภัยก็จะเป็น “คนกลาง” ในการนำเงินกองกลางนั้นมาชดเชยให้ตามจำนวนที่ได้ตกลงกันไว้

ความเสี่ยงภัยในแง่ของประกันชีวิต

- โอกาสที่จะต้องเสียชีวิตก่อนวัยอันควร อาจเกิดด้วยสาเหตุจากโรคภัยไข้เจ็บหรืออุบัติเหตุ ในขณะที่ยังมีภาระอยู่
- โอกาสที่จะมีชีวิตยืนยาวเกินไป ทำให้ต้องการปัจจัยทางการเงินเพื่อใช้ในการยังชีพหรือเป็นค่าใช้จ่ายในยามชรา
- โอกาสที่จะเกิดทุพพลภาพ เจ็บป่วย ทำให้เงินออมหรือรายได้ที่มีไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในการรักษาที่เกิดขึ้น
- โอกาสที่จะตกงาน ทำให้รายได้ที่เคยนำมาใช้ในการดำรงชีวิตแต่ละวันขาดหายไป แต่รายจ่ายยังคงมีเหมือนเดิม

การประกันชีวิตแตกต่างกับการประกันวินาศภัยอย่างไร ?

การประกันวินาศภัยชดเชยค่าสินไหมทดแทนตามความเสียหายจริง แต่ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยซึ่งเป็นจำนวนเงินที่ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับความเสียหาย แต่การประกันชีวิตจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนตามจำนวนเงินเอาประกันภัยเมื่อผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตหรืออยู่ครบสัญญาซึ่งเป็นจำนวนที่แน่นอน

รายละเอียด	ประกันวินาศภัย	ประกันชีวิต
ความคุ้มครอง	สามารถให้ความคุ้มครองทั้งเรื่องทรัพย์สิน และบุคคล เช่น ประกันรถ ประกันอัคคีภัย ประกันสุขภาพ PA เป็นต้น	คุ้มครองการเสียชีวิตของบุคคลทุกกรณี ไม่ว่าจะเป็นสาเหตุจากอุบัติเหตุ หรือการเสียชีวิตจากโรคภัยไข้เจ็บ
การชดเชยค่าสินไหมทดแทน	ชดเชยตามความเสียหายที่แท้จริง แต่ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัย(จำนวนเงินไม่แน่นอน)	ชดเชยตามจำนวนเงินเอาประกันชีวิตเมื่อเสียชีวิตหรืออยู่ครบกำหนด(จำนวนเงินแน่นอน)
เงื่อนไขของการคิดคำนวณค่าเบี้ยประกันและความคุ้มครอง	เนื่องจากไม่ได้เน้นเพียงแค่ว่าเกิดขึ้นกับบุคคลอย่างเดียว แต่อาจเกี่ยวข้องกับ ทรัพย์สิน หรือภัยที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ ฉะนั้นการคำนวณเบี้ยประกันภัย จึงนำเรื่อง สภาพทรัพย์สิน สภาพแวดล้อม หรือคุณสมบัติของผู้เอาประกัน มาประเมินมูลค่าและความเสี่ยงต่าง ๆ ด้วย	ใช้หลักเกณฑ์คำนวณเบี้ยประกัน จากเพศ อายุ สุขภาพ และชั้นอาชีพของผู้เอาประกัน คล้ายกับการทำประกันสุขภาพทั่วไป เช่น เพศชาย อายุ 35 กับ เพศหญิง อายุ 35 ค่าเบี้ยประกันจะไม่เท่ากัน เป็นต้น

การประกันชีวิตแตกต่างกับการฝากเงินธนาคารอย่างไร ?

การประกันชีวิตมีความคุ้มครองมรดกกรรมและการออมทรัพย์ แต่การฝากเงินธนาคารมีแค่การออมทรัพย์อย่างเดียว ไม่มีความคุ้มครองในส่วนของมรดกกรรม

รูปแบบลักษณะ	การฝากเงินกับธนาคาร	การประกันชีวิตเพื่อสะสมทรัพย์
1.การออมทรัพย์ / ความคุ้มครอง	เป็นการออมทรัพย์เพียงอย่างเดียว	เป็นการออมทรัพย์ และมีความคุ้มครองมรดกกรรมให้กับผู้เอาประกันในตัวเอง หากผู้เอาประกันเสียชีวิต ผู้รับประโยชน์จะได้รับการชดเชยตามจำนวนเงินเอาประกัน
2. การรับเงินครบกำหนด	ฝากเท่าไร - ถอนได้เท่านั้นพร้อมดอกเบี้ย	ได้รับเงินครบกำหนดสัญญาตามจำนวนที่ระบุไว้
3. สิทธิประโยชน์ทางภาษี	เงินฝากออมทรัพย์ไม่สามารถนำไปหักลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้ ทั้งนี้ ในส่วนของดอกเบี้ยเงินฝากทั้งปี ถ้าเกิน 20,000 บาท ธนาคารมีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย 15%	ค่าเบี้ยประกันสามารถนำไปหักลดหย่อนภาษีได้ตามเงื่อนไขที่กรมสรรพากรกำหนด
4. สถาบันที่กำกับดูแล	ธนาคารแห่งประเทศไทยกำกับดูแล	สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) เป็นผู้กำกับดูแล

ประโยชน์ของการประกันชีวิต

1) ประโยชน์ต่อตนเองและครอบครัว	- เพื่อการศึกษาของบุตร - เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายของชีวิตที่เป็นหม้าย - เพื่อเป็นรายได้ในยามชรา
2) ประโยชน์ต่อธุรกิจ	- ลดความเสี่ยงไม่ให้อุบัติเหตุต้องประสบปัญหาในการดำเนินงานหรือต้องหยุดชะงักลง หากเจ้าของหรือผู้บริหารเสียชีวิต - เพื่อเป็นสวัสดิการให้แก่ลูกจ้าง

3) ประโยชน์ต่อสังคม	- ให้ประโยชน์ในการออมทรัพย์ (เป็นหลักประกันให้กับครอบครัว) - ช่วยลดภาระทางสังคมของรัฐบาล - ช่วยสะสมทุนเพื่อการพัฒนาประเทศ
4) ประโยชน์ต่อระบบเศรษฐกิจ	- ช่วยสะสมทุนเพื่อการพัฒนาประเทศ - ช่วยให้เกิดการประหยัดและการออม - เป็นแหล่งระดมเงินออมระยะยาว (สามารถนำมาให้กู้ยืมได้)
5) ประโยชน์ในการลดหย่อนภาษี	ใช้ลดหย่อนภาษี

หมวดที่ 2 รูปแบบของการประกันชีวิต

รูปแบบของการประกันชีวิตตามหลักสากลทั่วไป แบ่งได้ 2 ชนิด 3 ประเภท 4 แบบ

2 ชนิด : 1. ชนิดมีเงินปันผล 2. ชนิดไม่มีเงินปันผล

3 ประเภท: 1. ประเภทสามัญ 2. ประเภทอุตสาหกรรม 3. ประเภทกลุ่ม

4 แบบ : 1. แบบตลอดชีพ 2. แบบชั่วระยะเวลา 3. แบบสะสมทรัพย์ 4. แบบเงินได้ประจำ

การประกันชีวิตแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด คือ

- 1) **ชนิดมีเงินปันผล (Participating Life Insurance) :** อัตราเบี้ยประกันจะสูงกว่าชนิดไม่มีเงินปันผล

“เงินปันผล” คือเงินที่ได้มาจากเงินส่วนเกินหรือผลกำไรที่เกิดจากการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งหากผู้เอาประกันเลือกซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิตแบบมีเงินปันผล และบริษัทได้รับการจัดสรรเงินส่วนเกินนี้มา (หรือ บริษัทมีกำไร) บริษัทก็จะจ่ายเงินนี้ให้กับผู้ถือกรมธรรม์ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกรมธรรม์

ที่มาของเงินปันผล ได้มาจาก 3 ปัจจัยดังต่อไปนี้

- 1) อัตราภาระ : จำนวนมรณกรรมของผู้เอาประกันที่เกิดขึ้นจริงต่ำกว่าอัตราภาระที่ใช้ในการคำนวณอัตราเบี้ยประกัน (อัตราที่เกิดขึ้นจริง < อัตราที่คาดการณ์)
- 2) อัตราดอกเบี้ย (อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน) : อัตราดอกเบี้ยที่ได้จากการลงทุนมากกว่าอัตราดอกเบี้ยที่คิดให้เพื่อใช้ในการคำนวณอัตราเบี้ยประกัน (อัตราที่เกิดขึ้นจริง > อัตราที่คาดการณ์)
- 3) อัตราค่าใช้จ่ายของบริษัท : บริษัทสามารถควบคุมค่าใช้จ่ายที่จ่ายจริงให้น้อยกว่าอัตราค่าใช้จ่ายที่กำหนดไว้เพื่อใช้ในการคำนวณอัตราเบี้ยประกัน (อัตราที่เกิดขึ้นจริง < อัตราที่คาดการณ์)

หากบริษัทมีเงินส่วนเกินจากการดำเนินงานของบริษัทที่กล่าวมาข้างต้น บริษัทจะจ่ายเงินปันผลให้เฉพาะผู้เอาประกันภัยที่ถือกรมธรรม์ชนิดมีเงินปันผลเท่านั้น โดยวิธีการในการขอรับเงินปันผลนั้น ผู้เอาประกันภัยสามารถเลือกได้ 4 วิธี ดังนี้

วิธีที่ 1 : ขอรับเป็นเงินสด

วิธีที่ 2 : นำไปใช้หักเบี้ยประกันภัย

วิธีที่ 3 : นำไปซื้อหุ้นประกันเพิ่ม

วิธีที่ 4 : ฝากสะสมไว้กับบริษัทโดยได้รับดอกเบี้ย

- 2) **ชนิดไม่มีเงินปันผล (Non Participating Life Insurance)** กรมธรรม์แบบนี้จะไม่มีเงื่อนไขการจ่ายเงินปันผล แม้ว่าบริษัทจะมีกำไรหรือไม่ก็ตาม ฉะนั้นอัตราเบี้ยประกันภัยจึงต่ำกว่าชนิดมีเงินปันผล

การประกันชีวิตแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

- 1) **ประเภทสามัญ (Ordinary Life Insurance)** เป็นการประกันชีวิตรายบุคคล โดยมีจำนวนเงินเอาประกันภัยค่อนข้างสูง จึงเหมาะกับผู้ที่มีรายได้ตั้งแต่ระดับปานกลางจนถึงผู้มีรายได้สูง โดยการชำระเบี้ยประกันรายสามัญนั้นสามารถเลือกชำระเบี้ยได้ทั้งแบบรายปี ราย 6 เดือน ราย 3 เดือน หรือรายเดือนก็ได้ (รายปีเป็นหลัก)

ลักษณะที่สำคัญของการประกันชีวิตประเภทสามัญ คือ

- (1) เบี้ยประกันภัยสูงกว่าประเภทอื่น เนื่องจากมีจำนวนเงินเอาประกันภัยสูง และอาจมีการเก็บเบี้ยพิเศษ หากภัยนั้นต่ำกว่ามาตรฐาน เช่นผู้เอาประกันมีอาชีพเสี่ยง หรือมีสุขภาพไม่ดี
- (2) อาจมีการตรวจสุขภาพ หรือไม่ตรวจสุขภาพก็ได้ ขึ้นอยู่กับอายุ จำนวนเงินเอาประกัน ประวัติสุขภาพของผู้เอาประกันภัย
- (3) มีระยะเวลาผ่อนผันการชำระเบี้ยประกันภัย 30 หรือ 31 วัน
- (4) ไม่มีระยะเวลารอคอย(สัญญาหลัก)
- (5) ข้อสัญญาแนบทำกรมธรรม์ประกันภัยได้ (Rider)
- (6) ผู้เอาประกันภัยสามารถส่งคืนกรมธรรม์ประกันภัยมายังบริษัทภายใน 15 วัน (Free Look Period) นับแต่วันที่ได้รับการกรมธรรม์ประกันภัยจากบริษัทและบริษัทจะคืนเบี้ยประกันภัยที่เหลือหลังจากหักค่าตรวจสุขภาพตามที่จ่ายจริงและค่าใช้จ่ายของบริษัทฉบับละ 500 บาท อย่างไรก็ตาม หากผู้เอาประกันภัยได้ใช้สิทธิเรียกร้องผลประโยชน์ตามกรมธรรม์แล้ว ผู้เอาประกันภัยไม่มีสิทธิยกเลิกกรมธรรม์ฉบับดังกล่าว
- (7) มีมูลค่ากรมธรรม์ 3 มูลค่าคือ มูลค่าเงินสด / มูลค่าใช้เงินสำเร็จ / มูลค่าขยายเวลา

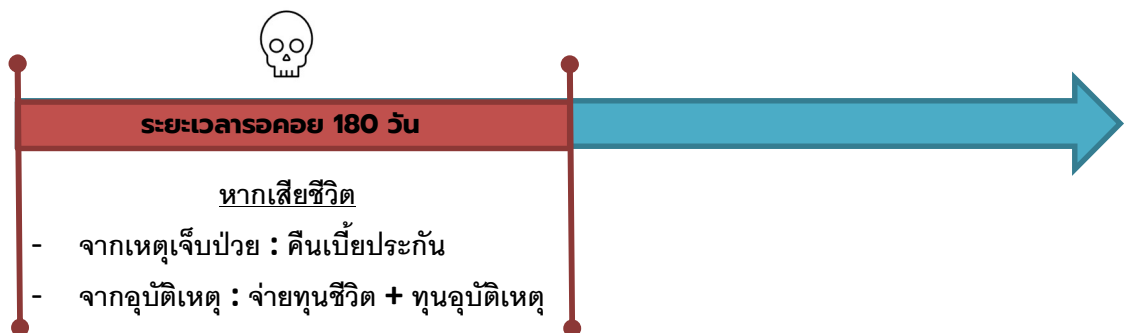
- (8) สามารถกู้เงินโดยมีกรมธรรม์เป็นประกันได้ (คิวดอกเบี้ย)
- (9) สามารถกู้ชำระเบี้ยประกันภัยโดยอัตโนมัติได้ (Automatic Premium Loan - APL)

คำว่า “ระยะเวลาผ่อนผัน” หมายถึง ในระหว่างระยะเวลาผ่อนผันกรมธรรม์ยังคงมีผลบังคับอยู่ หากผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตลงในช่วงระยะเวลาผ่อนผันนั้น บริษัทจะหักเบี้ยประกันภัยที่ค้างชำระในรอบปีกรมธรรม์นั้นออกจากจำนวนเงิน ซึ่งบริษัทจะชดใช้ตามกรมธรรม์นี้โดยไม่คิดดอกเบี้ย

- 2) **ประเภทอุตสาหกรรม (Industrial Life Insurance)** เป็นการประกันชีวิตรายบุคคลที่จะให้ความคุ้มครองทั้งการประกันชีวิตควบกับการประกันอุบัติเหตุในกรมธรรม์เดียวกัน(จะเลือกซื้อเฉพาะประกันชีวิตอย่างเดียวไม่ได้)ซึ่งประกันภัยประเภทอุตสาหกรรมนี้มีจำนวนเงินเอาประกันค่อนข้างต่ำประมาณ 10,000 – 30,000 บาท และการชำระเบี้ยโดยทั่วไปจะเป็นแบบรายเดือน จึงเหมาะสำหรับผู้ที่มีรายได้น้อย ซึ่งกรมธรรม์ประกันภัยประเภทนี้จะออกให้ 1 ฉบับต่อผู้เอาประกันภัยแต่ละราย อย่างไรก็ตาม เพื่อเป็นการลดค่าใช้จ่ายของบริษัทประกันชีวิต ประกันภัยประเภทอุตสาหกรรมนี้จึงไม่ต้องมีการตรวจสุขภาพ เนื่องจากจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ต่ำและการชำระเบี้ยเป็นแบบรายเดือน จึงให้มีการกำหนดระยะเวลารอคอย (Waiting Period) เป็นเวลา 180 วันไว้ทุกกรมธรรม์แทน

คำว่า “ระยะเวลารอคอย” (Waiting Period) หมายถึง ระยะเวลาที่กำหนดไว้หลังจากที่ผู้เอาประกันภัยทำสัญญาหรือขอต่ออายุกรมธรรม์ประกันภัยแล้ว ถ้าผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตจากการเจ็บป่วยหรือเสียชีวิตโดยธรรมชาติภายในระยะเวลาดังกล่าว บริษัทประกันชีวิตจะไม่จ่ายเงินเอาประกันให้กับผู้รับประโยชน์ แต่บริษัทจะคืนเบี้ยประกันที่ผู้เอาประกันภัยจ่ายมาเท่านั้น

ประเภทอุตสาหกรรม



ลักษณะสำคัญของการประกันชีวิตประเภทอุตสาหกรรม คือ

- (1) จำนวนเงินเอาประกันภัยต่ำ เบี้ยประกันภัยต่ำ จึงเหมาะกับผู้มีรายได้น้อย
- (2) ชำระเบี้ยประกันเป็นรายเดือน (ถ้าผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตในขณะที่ชำระเบี้ยไม่เต็มปี จะไม่มีการหักเบี้ยประกันส่วนที่ชำระไม่เต็มปี)

- (3) ให้ความคุ้มครองทั้งประกันชีวิตและประกันอุบัติเหตุในกรมธรรม์ฉบับเดียวกัน (เลือกซื้ออย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้ เนื่องจากอัตราเบี้ยที่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนเป็นเบี้ยที่รวมทั้งประกันชีวิตและประกันอุบัติเหตุเรียบร้อยแล้ว จึงไม่สามารถแบ่งแยกได้)
- (4) ไม่มีการตรวจสุขภาพ ไม่มีเบี้ยประกันภัยเพิ่มพิเศษ
- (5) เบี้ยประกันของทุกอาชีพใช้เหมือนกัน
- (6) มีระยะเวลารอคอย 180 วัน : หากผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตด้วยโรคภัยไข้เจ็บภายใน 180 วัน บริษัทจะไม่จ่ายเงินเอาประกันภัยให้ แต่จะคืนเบี้ยประกันภัยให้กับผู้รับประโยชน์แทน
- (7) มีมูลค่ากรมธรรม์ 2 มูลค่าคือ มูลค่าเงินสด และมูลค่าใช้เงินสำเร็จ
 (ประเภทอุตสาหกรรม : ไม่มีมูลค่าขยายเวลา และไม่มีการกู้ชำระเบี้ยโดยอัตโนมัติ)
- (8) มีระยะเวลาผ่อนผันการชำระเบี้ยประกันภัย 60 วัน

3) ประเภทกลุ่ม (Group Life Insurance) เป็นการประกันชีวิตที่กรมธรรม์ฉบับหนึ่งจะมีผู้ที่ได้รับความคุ้มครองภายใต้กรมธรรม์ฉบับเดียวกันตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป ส่วนมากจะเป็นกลุ่มของพนักงานบริษัท โดยมีปัจจัยในการรับประกันภัยประเภทกลุ่มอยู่หลายปัจจัย ทั้งในเรื่องความเสี่ยงภัยของบุคคลในกลุ่มทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นอายุ เพศ หน้าที่การงาน และในการกำหนดจำนวนเงินเอาประกันนั้น ทางบริษัทจะพิจารณาจากตำแหน่ง, เงินเดือน, ลักษณะงานประกอบเข้าด้วยกันทั้งหมด และด้วยเหตุที่เป็นการประกันภัยประเภทกลุ่ม อัตราเบี้ยประกันชีวิตจึงถูกกว่าเบี้ยประกันภัยประเภทสามัญและประเภทอุตสาหกรรม โดยการประกันภัยประเภทกลุ่มนี้ใช้แบบของการประกันภัยเป็นแบบชั่วระยะเวลา กล่าวคือเน้นความคุ้มครองส่วนมรณกรรม ไม่มีการออมทรัพย์ ซึ่งในบางกรมธรรม์อาจจะมีคุ้มครองในส่วนอุบัติเหตุกลุ่ม หรือประกันสุขภาพกลุ่มเพิ่มเติมเข้าไปด้วยก็ได้ ทั้งนี้ความคุ้มครองจะมีลักษณะความคุ้มครองแบบปีต่อปี โดยกรมธรรม์จะออกเพียง 1 ฉบับต่อผู้เอาประกันภัยทั้งกลุ่ม ซึ่งมีนายจ้างเป็นผู้ขอทำประกันชีวิตและถือกรมธรรม์หลักนี้ไว้ ส่วนลูกจ้างหรือพนักงานแต่ละคน บริษัทจะออกใบสำคัญให้กับสมาชิกทุกคนในกลุ่มไว้เป็นหลักฐานภายใต้กรมธรรม์หลักที่เรียกว่า ใบรับรองการเอาประกันชีวิต ซึ่งในใบรับรองนี้จะระบุสิทธิและเงื่อนไขของกรมธรรม์เอาไว้ด้วย

ลักษณะที่สำคัญของการประกันชีวิตประเภทกลุ่มคือ

- (1) ให้ความคุ้มครองกลุ่มคนตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป ภายใต้กรมธรรม์ฉบับเดียวกัน
- (2) บริษัทจะออกกรมธรรม์เพียง 1 ฉบับต่อ 1 กลุ่ม(นายจ้างเป็นผู้ถือกรมธรรม์หลัก / ส่วนสมาชิกบริษัทจะออกใบสำคัญในการประกันชีวิตให้กับสมาชิกทุกคน) (โดยทั่วไปคุ้มครอง 1 ปี)
- (3) เหมาะกับการให้เป็นสวัสดิการพนักงาน เน้นคุ้มครองมรณกรรม ไม่มีการออมทรัพย์
- (4) โดยทั่วไปไม่ตรวจสุขภาพ (เนื่องจากบริษัทส่วนใหญ่มักตรวจสุขภาพพนักงานก่อนเริ่มงานอยู่แล้ว และจะได้ไม่ต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่าย ที่อาจทำให้ไม่คุ้มกับค่าเบี้ยประกัน)

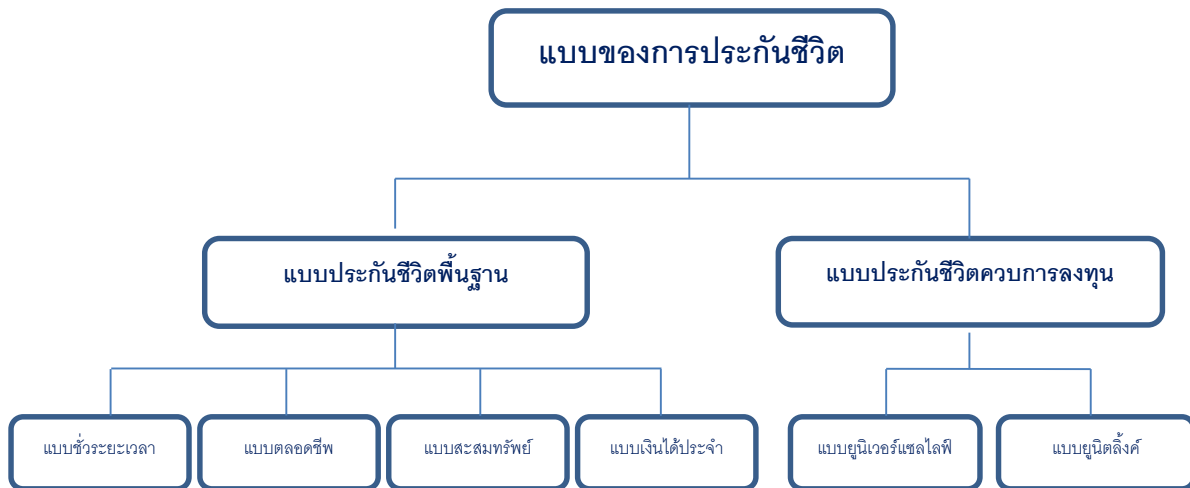
- (5) อัตราเบี้ยประกันชีวิตกลุ่มจะต่ำกว่าการประกันภัยประเภทอื่น และเฉลี่ยเป็นอัตราเดียวกัน
- (6) การชำระเบี้ยอาจจะชำระเป็นรายปี ราย 6 เดือน ราย 3 เดือน และรายเดือนก็ได้
- (7) ไม่มีมูลค่ากรมธรรม์
- (8) นายจ้างหรือผู้ถือกรมธรรม์เป็นผู้มีหน้าที่เรียกร้องผลประโยชน์ตามสิทธิ
- (9) ผู้ชำระเบี้ยสำหรับงานประกันภัยประเภทกลุ่มมี 3 แบบคือ
 - นายจ้างชำระเบี้ยฝ่ายเดียว : ลูกจ้างเข้าร่วมทำประกันชีวิต 100% ของลูกจ้างที่มีสิทธิทำประกันทั้งหมด
 - นายจ้าง+ลูกจ้างร่วมกันชำระเบี้ย : ลูกจ้างเข้าร่วมทำประกันชีวิตไม่น้อยกว่า 75% ของลูกจ้างที่มีสิทธิ
 - ลูกจ้างชำระเบี้ยฝ่ายเดียว : ลูกจ้างเข้าร่วมทำประกันชีวิตไม่น้อยกว่า 75% ของลูกจ้างที่มีสิทธิ
- (10) การสิ้นสุดผลบังคับของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม มีดังนี้
 - การว่าจ้างพนักงานสิ้นสุดลง
 - พนักงานสูญเสียคุณสมบัติในการเอาประกัน
 - พนักงานหรือนายจ้างขาดการชำระเบี้ยประกัน
 - กรมธรรม์กลุ่มหมดผลบังคับ

เปรียบเทียบความแตกต่างของกรมธรรม์ประกันชีวิตประเภทสามัญ อุตสาหกรรม และกลุ่ม

ลำดับ	ประเภท/ลักษณะ	สามัญ	อุตสาหกรรม	กลุ่ม
1	การรับประกัน	การประกันชีวิตรายบุคคล	การประกันชีวิตรายบุคคล	รับประกันพนักงานหรือสมาชิกจำนวนมาก
2	กลุ่มเป้าหมาย	เหมาะกับผู้มีรายได้ปานกลาง/สูง	เหมาะกับผู้มีรายได้ต่ำ	เหมาะกับทุกระดับรายได้
3	ความคุ้มครอง	ให้ความคุ้มครองชีวิต รวมถึงอรรถประโยชน์	ให้ความคุ้มครองชีวิต + อุบัติเหตุ	คุ้มครองการเสียชีวิต ไม่มีการอรรถประโยชน์ ความคุ้มครองแบบปีต่อปี
4	จำนวนเงินเอาประกันภัย	มีการกำหนดทุนประกันขั้นต่ำ และอาจมีเบี้ยเพิ่มพิเศษ	มีการกำหนดทุนประกันขั้นต่ำ	มีการกำหนดทุนประกันขั้นต่ำถึงสูง
5	เบี้ยประกันภัย	เบี้ยประกันภัยสูง และสามารถเก็บเบี้ยประกันภัยเพิ่มพิเศษได้	เบี้ยประกันภัยต่ำกว่าประเภทสามัญ และไม่มีการเก็บเบี้ยเพิ่มพิเศษ	ไม่เท่ากัน - ขึ้นอยู่กับจำนวนสมาชิกในกลุ่ม ตำแหน่งงานลักษณะงาน และประสบการณ์
6	การชำระเบี้ยประกันภัย	รายปี / ราย 6 เดือน / ราย 3 เดือน / รายเดือน	รายเดือน	รายปี หรือลูกจ้างสามารถชำระเป็นรายเดือนได้
7	ระยะเวลาผ่อนผันการชำระเบี้ยประกันภัย	มีระยะเวลาผ่อนผัน 30 วัน หรือ 31 วัน	มีระยะเวลาผ่อนผัน 60 วัน	ไม่มี
8	มูลค่ากรมธรรม์ประกันภัย	3 มูลค่า : มูลค่าเวนคืนเงินสด มูลค่าใช้เงินสำเร็จ และมูลค่าขยายเวลา	2 มูลค่า : เฉพาะมูลค่าเวนคืนเงินสด และมูลค่าใช้เงินสำเร็จ	ไม่มีมูลค่ากรมธรรม์
9	การกู้ชำระเบี้ยโดยอัตโนมัติ(กรณีไม่ส่งเบี้ย)	มีการกู้ชำระเบี้ยประกันภัยโดยอัตโนมัติ	ไม่มี	ไม่มี
10	การซื้อสัญญาเพิ่มเติม	ซื้อสัญญาเพิ่มเติมแนบท้ายฯ ได้	ซื้อสัญญาเพิ่มเติมแนบท้ายฯ ไม่ได้	ซื้อสัญญาเพิ่มเติมแนบท้ายฯ ได้
11	การตรวจสอบสุขภาพ	ตรวจสอบสุขภาพหรือไม่ตรวจขึ้นอยู่กับแบบประกันชีวิต จำนวนเงินเอาประกันภัย และอายุผู้เอาประกันภัย ฯลฯ	ไม่มีการตรวจสอบสุขภาพ	ไม่มีการตรวจสอบสุขภาพ

แบบของการประกันชีวิต

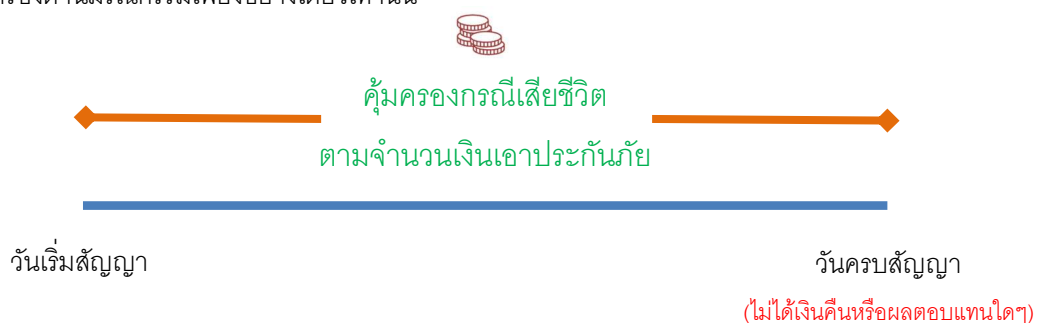
ในปัจจุบันสัญญาประกันชีวิตมีมากมายหลายแบบ แต่ละแบบจะมีลักษณะความคุ้มครองและผลประโยชน์แตกต่างกันออกไป หากสรุปแบบประกันชีวิตโดยรวม แบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ แบบประกันชีวิตพื้นฐาน และแบบประกันชีวิตควบการลงทุน ดังนี้



1) แบบประกันชีวิตพื้นฐานแบ่งออกได้เป็น 4 แบบ คือ

- 1.1 แบบชั่วระยะเวลา (Term Insurance)
- 1.2 แบบตลอดชีพ (Whole Life Insurance)
- 1.3 แบบสะสมทรัพย์ (Endowment Insurance)
- 1.4 แบบเงินได้ประจำ (Annuities Insurance)

- 1.1 **แบบชั่วระยะเวลา (Term Insurance)** เป็นแบบของการประกันชีวิตที่ผู้รับประกันภัยสัญญาว่าจะจ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยให้กับผู้รับประโยชน์ หากผู้เอาประกันภัยถึงแก่ความตายภายในระยะเวลาที่กำหนดในสัญญา แต่หากผู้เอาประกันภัยยังมีชีวิตอยู่จนถึงวันที่ครบกำหนดของสัญญา ผู้เอาประกันภัยจะไม่ได้รับเงินจำนวนใด ๆ ทั้งสิ้นและสัญญานั้นจะสิ้นสุดลง ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการประกันชีวิตแบบนี้จะเน้นให้ความสำคัญคุ้มครองด้านมรดกกรรมเพียงอย่างเดียวเท่านั้น



ลักษณะที่สำคัญของการประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลา คือ

- (1) บริษัทจะจ่ายเงินเอาประกันให้เมื่อผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตภายในระยะเวลาที่กำหนดเท่านั้น
- (2) การประกันชีวิตแบบนี้ซื้อเพื่อคุ้มครองการเสียชีวิตอย่างเดียว ไม่มีส่วนของการออมทรัพย์
- (3) การประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลามีลักษณะคล้ายคลึงกับการประกันวินาศภัยมากที่สุด
- (4) การประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลาไม่มีมูลค่ากรมธรรม์
- (5) ให้ความคุ้มครองจำนวนเงินเอาประกันภัยสูงสุดต่อเบี้ยประกันภัยในอัตราต่ำสุด
- (6) มีการกำหนดระยะเวลาของสัญญาที่แน่นอน เช่น 5 ปี 10 ปี 15 ปี หรือ 20 ปี แล้วแต่ผู้เอาประกันภัยเลือกซื้อ

ข้อดีของการประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลา

- (1) การประกันชีวิตแบบนี้ให้จำนวนเงินเอาประกันภัยสำหรับความคุ้มครองการเสียชีวิตสูง แต่จ่ายเบี้ยประกันภัยต่ำ จึงเหมาะกับบุคคลที่ต้องการความคุ้มครองสูงในระยะเวลาไม่นาน เช่น คนงานที่ต้องเดินทางไปทำงานต่างประเทศ คนที่มีภาระหนี้สินทางการเงิน เป็นต้น
- (2) การประกันชีวิตแบบนี้เหมาะกับผู้มีอายุน้อย หรือหัวหน้าครอบครัวที่มีภาระในการเลี้ยงดูครอบครัว เนื่องจากเบี้ยประกันภัยต่ำ จึงไม่เป็นการทางการเงินมากนัก และไม่มีผลกระทบกับการออมเงินในระยะเริ่มต้นของการสร้างฐานะ
- (3) การประกันชีวิตแบบนี้สามารถใช้เป็นหลักค้ำประกันในการจำนองหรือกู้ยืมได้ ซึ่งทำให้ครอบครัวของผู้จำนองหรือผู้กู้ยืม ไม่ต้องกังวลในเรื่องการถูกเจ้าหนี้ หรือสถาบันการเงินยึดทรัพย์สินเนื่องจากการมรณกรรมของผู้จำนองหรือผู้กู้ยืม โดยสถาบันการเงินเองก็จะมี ความกังวลในเรื่องหนี้สินคงค้างอีกด้วย
- (4) การประกันชีวิตแบบนี้สามารถทำให้อุรกิจสามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ หากเจ้าของธุรกิจ หักส่วน หรือ บุคคลสำคัญของบริษัท (Key Man) เสียชีวิต

- 1.2 **แบบตลอดชีพ** (Whole Life Insurance) เป็นแบบของการประกันชีวิตที่บริษัทผู้รับประกันภัยสัญญาว่าจะจ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยให้กับผู้รับประโยชน์หากผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตในขณะที่สัญญาจะมีผลบังคับ หรือจ่ายให้กับผู้เอาประกันภัยหากผู้เอาประกันภัยมีชีวิตอยู่จนถึงวันครบกำหนดสัญญา เช่น มีชีวิตอยู่จนถึงอายุ 90 ปี หรือ 99 ปี เป็นต้น



คุ้มครองกรณีเสียชีวิต

ตามจำนวนเงินเอาประกันภัย

วันเริ่มสัญญา

วันครบสัญญา (ตลอดชีพ)

จ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัย



หน้า 10/2

ลักษณะสำคัญของประกันชีวิตแบบตลอดชีพ คือ

- (1) การประกันชีวิตแบบนี้ บริษัทจะจ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยให้กับผู้รับประโยชน์หากผู้เอาประกันภัยเสียชีวิต หรือเมื่อผู้เอาประกันภัยมีอายุครบถึงอายุที่กำหนดในสัญญา เช่น 90 ปี หรือ 95 ปี หรือ 99 ปี
- (2) ระยะเวลาการชำระเบี้ยประกันภัยอาจจะเป็นแบบตลอดชีพหรือจนถึงอายุที่กำหนดในสัญญา เช่น อายุ 90 ปี หรือกำหนดระยะเวลาที่แน่นอน เช่น 15 ปี หรือ 20 ปี โดยทั่วไปเบี้ยประกันภัยจะเป็นอัตราคงที่เท่ากันทุกงวด แต่บางบริษัทอาจเสนอรูปแบบของการประกันที่มี การจ่ายเบี้ยประกันภัยไม่เท่ากันก็ได้ แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนก่อน
- (3) เป็นแบบที่เน้นคุ้มครองการเสียชีวิตทุกอายุของผู้เอาประกันภัยในขณะที่สัญญายังมีผลบังคับ เหมาะสำหรับผู้ที่จะประสงค์จะตั้งกองมรดกเมื่อเสียชีวิต และต้องการความคุ้มครองระยะยาว
- (4) มีมูลค่าการมรณกรรม และมีลักษณะของการออมทรัพย์อยู่ด้วยในรูปของมูลค่าเวนคืนเงินสด ซึ่งมี สิทธิกู้เงินได้จากมูลค่าเวนคืนเงินสดซึ่งสามารถนำมาใช้ในยามขัดสนได้

รูปแบบการชำระเบี้ยประกันภัย ผู้เอาประกันภัยสามารถเลือกชำระเบี้ยประกันภัยได้ 3 แบบ คือ

แบบที่ 1 ชำระเบี้ยประกันภัยครั้งเดียว หมายถึง การประกันชีวิตที่มีการกำหนดให้ผู้เอาประกันภัยจ่าย เบี้ยประกันภัยเป็นเงินก้อนเพียงครั้งเดียว แต่ได้รับความคุ้มครองตลอดชีพ เช่น แผน 99/1

แบบที่ 2 ชำระเบี้ยประกันภัยแบบชั่วระยะเวลาหนึ่ง หมายถึง ผู้เอาประกันภัยจะจ่ายเบี้ยตาม ระยะเวลาชำระเบี้ยประกันภัยที่กำหนดไว้แน่นอนในช่วงเวลาหนึ่งเช่น 10 ปี หรือ 20 ปี และภายหลังที่ ชำระเบี้ยประกันภัยครบตามที่กำหนดแล้ว ผู้เอาประกันภัยไม่ต้องชำระเบี้ยประกันภัยอีกต่อไป แต่ ยังคงได้รับความคุ้มครองตลอดชีพ เช่น แผน 90/10 , แผน 99/20

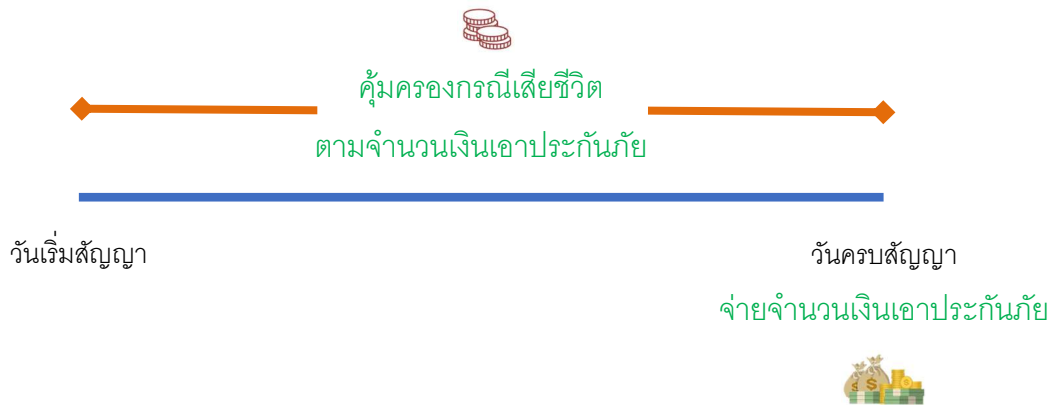
แบบที่ 3 ชำระเบี้ยประกันภัยตลอดชีพ หมายถึง ผู้เอาประกันภัยจะจ่ายเบี้ยประกันภัยเป็นจำนวนเงินที่ เท่ากันทุกปีจนกว่ากรมธรรม์จะสิ้นผลบังคับ เช่น แผน 90/90 , แผน 99/99

ข้อดีของการประกันชีวิตแบบตลอดชีพ

- (1) การประกันชีวิตแบบนี้จะเป็นประโยชน์กับผู้อยู่ในอุปการะ เมื่อผู้เอาประกันภัยเสียชีวิต
- (2) การประกันชีวิตแบบนี้จะมีมูลค่าเงินสดหรือมูลค่าไถ่ถอนกรมธรรม์ หลังจากผู้เอาประกันภัย ชำระเบี้ยประกันภัยมาแล้ว 2-3 ปี ดังนั้นหากผู้เอาประกันภัยมีปัญหาทางการเงินและจะขอยุติการ ชำระเบี้ยประกันภัยในระหว่างสัญญา ผู้เอาประกันภัยมีสิทธิในการขอเปลี่ยนแปลงเป็นการประกันแบบ ใช้เงินสำเร็จ หรือเปลี่ยนเป็นแบบขยายเวลา หรือขอใช้สิทธิเวนคืนมูลค่าเงินสดได้

- (3) การประกันชีวิตแบบนี้จะมีมูลค่าเงินสดหลังจากที่ผู้เอาประกันภัยชำระเบี้ยประกันภัยมาแล้ว 2 – 3 ปี ซึ่งผู้เอาประกันภัยมีสิทธิกู้เงินจากบริษัท โดยชำระอัตราดอกเบี้ยตามที่กำหนด และจำนวนเงินที่กู้ขึ้นต้องไม่มากกว่ามูลค่าเงินสดที่เกิดขึ้น
- (4) การประกันชีวิตแบบนี้ เบี้ยประกันภัยจะต่ำกว่าเบี้ยประกันภัยของการประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ในจำนวนเงินเอาประกันภัยที่เท่ากัน แต่จะสูงกว่าเบี้ยประกันภัยของการประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลา

1.3 แบบสะสมทรัพย์ (Endowment Insurance) คือการประกันชีวิตที่บริษัทสัญญาว่าจะจ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยให้แก่ผู้รับประโยชน์ หากผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตภายในระยะเวลาที่กำหนดในสัญญา หรือจ่ายให้กับผู้เอาประกันภัย เมื่อผู้เอาประกันภัยมีชีวิตอยู่จนครบกำหนดสัญญา



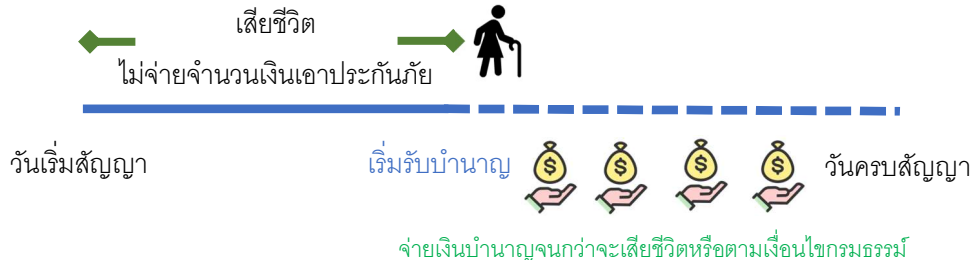
ลักษณะของประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ คือ

- (1) การประกันชีวิตที่นำเอาการประกันชีวิต 2 แบบมารวมกันคือ แบบชั่วระยะเวลา และแบบสะสมทรัพย์แท้จริง
 - แบบชั่วระยะเวลา : บริษัทจ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยให้ถ้าผอป.เสียชีวิตในระหว่างสัญญา
 - แบบสะสมทรัพย์แท้จริง : บริษัทจ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยให้ถ้าผอป.มีชีวิตอยู่จนครบสัญญาเท่านั้น
- (2) การประกันชีวิตแบบนี้ให้ทั้งความคุ้มครองการเสียชีวิตรวมกับการออมทรัพย์ไปพร้อมๆกัน (มีเงินสะสมเมื่อครบกำหนดสัญญา)
- (3) ระยะเวลาชำระเบี้ยประกันภัยอาจเป็นแบบกำหนดระยะเวลาการชำระเบี้ยประกันภัยแน่นอนที่เท่ากันหรือต่างจากระยะเวลาคุ้มครอง เช่น แผน 25/15 คุ้มครอง 25 ปี ชำระเบี้ยประกันภัย 15 ปี หรือ แผน 10/10 คุ้มครอง 10 ปี ชำระเบี้ยประกันภัย 10 ปี เป็นต้น
- (4) เหมาะสำหรับเป็นทุนการศึกษาบุตร
- (5) มีมูลค่ากรมธรรม์ให้ใช้ยามเกิดปัญหาด้านการเงิน(มูลค่าเงินสด/มูลค่าใช้เงินสำเร็จ/มูลค่าขยายเวลา)
- (6) เมื่อสัญญาครบกำหนด มูลค่าเวนคืนเงินสดของแบบสะสมทรัพย์ จะเท่ากับจำนวนเงินเอาประกัน
- (7) เบี้ยประกันแบบสะสมทรัพย์จะมีอัตราเบี้ยประกันที่สูงกว่าแบบประกันชีวิตแบบอื่นๆ (สูงกว่าทุกแบบ)

ข้อดีของการประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์

- (1) การประกันชีวิตแบบนี้มีทั้งความคุ้มครอง และสะสมทรัพย์รวมอยู่ด้วยกัน จึงทำให้ผู้เอาประกันภัยรู้จักประหยัดค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันเพื่อนำมาส่งเบี้ยประกันจนครบกำหนดสัญญา เพื่อมีโอกาสได้ใช้เงินครบกำหนดสัญญาหากมีชีวิตอยู่
- (2) การประกันชีวิตแบบนี้จะมีมูลค่าเงินสดหลังจากที่ผู้เอาประกันภัยชำระเบี้ยประกันมาแล้ว 2 - 3 ปี ซึ่งผู้เอาประกันภัยมีสิทธิกู้เงินจากบริษัท โดยชำระอัตราดอกเบี้ยตามที่กำหนด และจำนวนเงินที่กู้ยืมต้องไม่มากกว่ามูลค่าเงินสดที่เกิดขึ้น
- (3) การประกันชีวิตแบบนี้จะมีมูลค่าเงินสด หรือมูลค่าไถ่ถอนกรมธรรม์ หลังจากผู้เอาประกันภัยชำระเบี้ยประกันมาแล้ว 2 - 3 ปี ดังนั้นหากผู้เอาประกันภัยมีปัญหาทางการเงิน และขอยุติการชำระเบี้ยประกันในระหว่างสัญญา ผู้เอาประกันภัยมีสิทธิในการขอเปลี่ยนแปลงเป็นการประกันแบบใช้เงินสำเร็จ หรือเปลี่ยนเป็นแบบขยายเวลา หรือขอใช้สิทธิเวนคืนมูลค่าเงินสดได้

- 1.4 **แบบเงินได้ประจำ (Annuity Insurance)** เป็นการประกันชีวิตที่ผู้รับประกันภัยสัญญาว่าจะจ่ายเงินจำนวนหนึ่งเพื่อเป็นรายได้สำหรับเลี้ยงชีพกรณีผู้เอาประกันมีชีวิตยืนยาว โดยจ่ายเป็นงวดๆ สม่ำเสมอให้แก่ผู้เอาประกันภัยตามระยะเวลาที่กำหนด


ลักษณะของประกันชีวิตแบบเงินได้ประจำหรือแบบบำนาญ คือ

- (1) การประกันชีวิตแบบนี้จะคุ้มครองรายได้ที่สม่ำเสมอให้แก่ผู้เอาประกันภัย เนื่องจากรายได้ที่ลดลงเมื่อผู้เอาประกันมีอายุมากขึ้น
- (2) บริษัทจะจ่ายเงินให้แก่ผู้เอาประกันเป็นรายงวด ในจำนวนที่เท่า ๆ กัน อาจเป็นรายเดือน รายปี หรือตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขกรมธรรม์
- (3) การประกันชีวิตแบบนี้จะไม่คุ้มครองการเสียชีวิต ลักษณะความคุ้มครองจะเป็นการออมทรัพย์อย่างเดียว ซึ่งมุ่งเน้นให้ความคุ้มครองกรณีผู้เอาประกันมีชีวิตยืนยาว
- (4) การจ่ายเงินเกิดจากการมีชีวิตอยู่รอด ส่วนการประกันชีวิตแบบอื่นเกิดจากการมรณะ
- (5) เหมาะกับผู้ที่ต้องการความคุ้มครองรายได้ที่แน่นอนเพื่อไว้ใช้จ่ายยามชรา ไม่ต้องการเป็นภาระลูกหลาน
- (6) ถ้าเสียชีวิตก่อน บริษัทจะคืนเพียงเบี้ยประกันที่ได้ชำระมาแล้วเท่านั้น

ข้อดีของการประกันชีวิตแบบเงินได้ประจำหรือแบบบำนาญ

- (1) การประกันชีวิตแบบนี้จะช่วยลดปัญหาการขาดรายได้ของผู้สูงอายุ
- (2) การประกันชีวิตแบบนี้ช่วยส่งเสริมให้บุคคลรู้จักวางแผนเตรียมความพร้อมด้านการเงินสำหรับตัวเองในยามชรา
- (3) การประกันชีวิตแบบนี้ช่วยแบ่งเบาภาระเกี่ยวกับปัญหาผู้สูงอายุของรัฐบาลได้ เพราะปัจจุบันคนมีอายุยืนยาวสูงขึ้น และสังคมไทยกำลังเข้าสู่สังคมของผู้สูงอายุเต็มรูปแบบ (Complete Aging Society)

2 แบบประกันชีวิตควบการลงทุนแบ่งออกได้เป็น 2 แบบ คือ

- 2.1 แบบยูนิเวอร์แซลไลฟ์ (Universal Life Insurance)
- 2.2 แบบยูนิตลิงค์ (Unit Linked Insurance)

2.1 แบบยูนิเวอร์แซลไลฟ์ (Universal Life Insurance หรือ Flexible Premium Adjustable Life) หมายถึง กรมธรรม์ประกันชีวิตที่บริษัทประกันชีวิตออกให้แก่ผู้เอาประกันภัยเพื่อเป็นหลักฐานว่าผู้เอาประกันภัยและบริษัทประกันชีวิตได้มีการทำสัญญาประกันชีวิตโดยมีข้อตกลงว่าผู้เอาประกันภัยจะชำระเบี้ยประกันภัยตามที่ระบุในสัญญาที่เรียกว่า เบี้ยประกันภัยหลัก (Regular Premium) และผู้เอาประกันภัยสามารถชำระเบี้ยประกันภัยเพิ่มเติมพิเศษ (Top Ups) ได้ เพื่อลงทุนเพิ่มในส่วนของเงินออม กล่าวคือ เป็นการทำประกันชีวิตรูปแบบใหม่ที่แยกส่วนความคุ้มครองชีวิต และส่วนของการออมทรัพย์อย่างชัดเจน โดยจะมีการระบุค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ค่าการประกันภัย มูลค่าบัญชีกรมธรรม์ประกันภัยในแต่ละช่วงเวลา (ขึ้นอยู่กับราคาของหน่วยลงทุน) อย่างชัดเจนในกรมธรรม์ประกันชีวิต ซึ่งการแสดงรายละเอียดดังกล่าวจะไม่ระบุในกรมธรรม์ประกันชีวิตแบบทั่ว ๆ ไป ทั้งนี้บริษัทจะมีการนำเบี้ยประกันภัยส่วนหนึ่งหลังจากหักค่าใช้จ่าย ค่าธรรมเนียมต่างๆและค่าความคุ้มครองต่อการมรณกรรม (Cost of Insurance) ออกไปแล้วนำไปลงทุนต่อโดยบริษัทประกันชีวิตเป็นผู้บริหารการลงทุนให้กับผู้เอาประกันภัย ซึ่งพอร์ตการลงทุนส่วนนี้จะแยกต่างหากจากการลงทุนอื่นของบริษัท โดยผลตอบแทนจากการลงทุนของพอร์ต บริษัทจะจัดสรรสะสมเข้าบัญชีกรมธรรม์ของผู้เอาประกันแต่ละรายเป็นคราวๆตามที่ระบุไว้ในกรมธรรม์ประกันภัย โดยจะมีการรับประกันผลตอบแทนขั้นต่ำให้กับผู้เอาประกันภัยด้วย

2.2 แบบยูนิตลิงค์ (Unit Linked Life Insurance) หมายถึง กรมธรรม์ประกันชีวิตที่บริษัทประกันชีวิตออกให้แก่ผู้เอาประกันภัยเพื่อเป็นหลักฐานว่าผู้เอาประกันภัยและบริษัทประกันชีวิตได้มีการทำสัญญาประกันชีวิตควบคู่กับการลงทุนในหน่วยลงทุน โดยมีข้อตกลงว่าผู้เอาประกันภัยจะชำระเบี้ยประกันภัยตามที่ระบุในสัญญาที่เรียกว่า เบี้ยประกันภัยหลัก (Regular Premium) และผู้เอาประกันภัยสามารถชำระเบี้ยประกันภัยเพิ่มเติมพิเศษ (Top Ups) ได้ เพื่อลงทุนเพิ่มในหน่วยลงทุนที่ผู้เอาประกันภัยเป็นผู้เลือกลงทุนได้ โดยบริษัทจะหักค่าธรรมเนียมต่างๆและค่าความคุ้มครองต่อการมรณกรรม (Cost of Insurance) ตามที่ระบุในกรมธรรม์ประกันภัยออกแยกส่วนจากเงินที่นำไปลงทุน

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการประกันชีวิต

ทั้งนี้ผู้เอาประกันเป็นผู้รับภาระความเสี่ยงจากการลงทุนด้วยตนเอง โดยสามารถเลือกลงทุนในกองทุนรวมที่มีความเสี่ยงและผลตอบแทนที่สอดคล้องกับความต้องการของตนเองได้ ซึ่งผู้ลงทุนอาจได้รับผลตอบแทนที่ดีขึ้นหรือลดลงก็เป็นได้

กรมธรรม์ Universal Life & Unit Link ต่างกับกรมธรรม์ประกันชีวิตทั่วไปอย่างไร

	กรมธรรม์ประกันชีวิตทั่วไป	กรมธรรม์ Universal Life	กรมธรรม์ Unit Linked
1) ผลตอบแทนต่อผู้เอาประกัน	เป็นอัตราคงที่ตลอดระยะเวลาเอาประกันภัย (อัตราดอกเบี้ยที่ใช้คำนวณเบี้ยฯ)	เป็นอัตราที่ไม่คงที่ขึ้นอยู่กับผลตอบแทนที่บริษัทประกันชีวิตสามารถทำได้ แต่ไม่ต่ำกว่าอัตราผลตอบแทนที่รับรองไว้	เป็นอัตราที่ไม่คงที่ขึ้นอยู่กับราคาหน่วยลงทุนของกองทุนรวมที่ผู้เอาประกันภัยเลือก ซึ่งอาจจะกำไรหรือขาดทุน
2) ผลประโยชน์มรดกกรรม และผลประโยชน์ครบกำหนดสัญญา	เป็นจำนวนเงินที่แน่นอนตามที่ระบุในกรมธรรม์ประกันภัย	ผลประโยชน์มรดกกรรมไม่ต่ำกว่าจำนวนเงินเอาประกันภัยและผลประโยชน์ครบกำหนดสัญญา ขึ้นอยู่กับผลตอบแทนแต่ไม่ต่ำกว่าส่วนของเบี้ยประกันภัยที่เป็นส่วนการลงทุน	ผลประโยชน์มรดกกรรมไม่ต่ำกว่าจำนวนเงินเอาประกันภัยและผลประโยชน์ครบกำหนดสัญญาขึ้นอยู่กับราคาหน่วยลงทุน อาจจะได้ต่ำกว่าหรือสูงกว่าส่วนของเบี้ยประกันภัย
3) นโยบายการลงทุนของเงินในส่วนการออม	ไม่เปิดเผย โดยเน้นการลงทุนที่ทำให้บริษัทสามารถจ่ายเงินคืนตามสัญญาได้	เปิดเผยข้อมูลการลงทุนหรืออัตราผลตอบแทนจากการลงทุนเพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้เอาประกันภัยประกอบการตัดสินใจ	เปิดเผย ผู้เอาประกันภัยสามารถเลือกลงทุนได้ตามความต้องการ
4) ความเสี่ยงด้านการลงทุน	บริษัทประกันภัยเป็นผู้รับเพียงฝ่ายเดียว	บริษัทและผู้เอาประกันภัยเป็นผู้รับร่วมกัน	ผู้เอาประกันภัยเป็นผู้รับความเสี่ยงเพียงฝ่ายเดียว
5) เบี้ยประกันภัย	รวมเป็นจำนวนเดียวทั้ง ค่าใช้จ่าย ค่าประกันภัยและส่วนของการออม	โปร่งใส สามารถแยกเบี้ยประกัน และค่าใช้จ่ายให้ผู้เอาประกันภัยเห็นอย่างชัดเจน	โปร่งใส สามารถแยกเบี้ยประกันภัย และค่าใช้จ่ายให้ผู้เอาประกันภัยเห็นอย่างชัดเจน
6) การลงทุน	พอร์ตการลงทุนรวมของบริษัท	แยกพอร์ตการลงทุนเฉพาะแบบยูนิเวอร์แซลไลฟ์ ออกจากพอร์ตการลงทุนรวมของบริษัท	กองทุนรวม
7) การหักลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	สามารถนำเบี้ยประกันชีวิตที่มีระยะเวลาเอาประกันชีวิต 10 ปีขึ้นไปยื่นหักลดหย่อนภาษีเงินได้ ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 100,000 บาท (ตามหลักเกณฑ์ของกรมสรรพากร)	สามารถนำเบี้ยประกันชีวิตที่มีระยะเวลาเอาประกันชีวิต 10 ปีขึ้นไปยื่นหักลดหย่อนภาษีเงินได้ ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 100,000 บาท (ตามหลักเกณฑ์ของกรมสรรพากร)	ในส่วนของภาษีซื้อหน่วยลงทุน ไม่สามารถหักลดหย่อนได้ แต่ในส่วนของสัญญาประกันชีวิตสามารถลดหย่อนได้ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 100,000 บาท (ตามหลักเกณฑ์ของกรมสรรพากร)

คุณสมบัติของผู้เสนอขายกรมธรรม์ประกันชีวิตควบการลงทุน

Universal Life	Unit Link
1. เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิตไม่น้อยกว่า 6 เดือน 2. เป็นผู้ขายประกันชีวิตแบบรายบุคคลรายใหม่ประเภทสามัญ หรือประเภทอุตสาหกรรม ไม่ต่ำกว่า 15 รายหรือ จำนวนเงินเอาประกันภัยไม่ต่ำกว่า 2 ล้านบาท 3. เป็นผู้ผ่านการอบรมความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับกรมธรรม์ประกันชีวิตแบบ Universal Life Insurance ตามหลักสูตรที่นายทะเบียนให้ความเห็นชอบไม่เกิน 2 ปีก่อนวันที่ขอขึ้นทะเบียน	1. เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิต 2. ต้องมีคุณวุฒิการศึกษาขั้นต่ำปริญญาตรีขึ้นไป 3. ต้องสอบผ่าน IC License (จัดสอบโดย AIMC) 4. ต้องผ่านการอบรมความรู้พื้นฐานสำหรับผู้แนะนำการลงทุนด้านหลักทรัพย์ จาก คปภ. 5. ขึ้นทะเบียนเป็นผู้แนะนำการลงทุนด้านหลักทรัพย์ กับ กลต

หมวดที่ 3 สัญญาเพิ่มเติม (Riders)

ในการประกันชีวิต นอกจากสัญญาประกันชีวิตหลัก ซึ่งบริษัทประกันชีวิตตกลงจะจ่ายจำนวนเงินที่แน่นอนตามที่ตกลงกันไว้ หากผู้เอาประกันภัยมีชีวิตอยู่จนครบกำหนดสัญญา หรือเสียชีวิตก็ตาม ลูกค้ำหรือผู้เอาประกันภัยยังสามารถซื้อสัญญาเพิ่มเติม(Riders) หรือเพิ่มบันทึกสลักหลังแนบท้ายกับกรมธรรม์ประกันชีวิตหลักเพื่อให้มีความคุ้มครองเพิ่มเติมหรือเพื่อเป็นสวัสดิการในด้านต่างๆได้อีกด้วย ทั้งนี้ผู้เอาประกันภัยจะเลือกซื้อเพิ่มเติมหรือไม่ก็ได้ (แต่หากต้องการซื้อ จะต้องซื้อพร้อมหรือแนบเพิ่มเติมไปกับกับสัญญาหลักเท่านั้น จะซื้อเฉพาะสัญญาเพิ่มเติมอย่างเดียวไม่ได้) ซึ่งสัญญาเพิ่มเติมนี้จะให้ความคุ้มครองเป็นระยะเวลา 1 ปีและสามารถต่ออายุสัญญาได้เหมือนกับการประกันวินาศภัย และยังสามารถเลิกสัญญาเพิ่มเติมได้ด้วยการงดชำระเบี้ยประกันภัยในส่วนสัญญาเพิ่มเติมในงวดต่อไปได้

ตัวอย่างของสัญญาเพิ่มเติม เช่น

- 1) สัญญาเพิ่มเติมการประกันภัยอุบัติเหตุ
- 2) สัญญาเพิ่มเติมการประกันภัยสุขภาพ
- 3) สัญญาเพิ่มเติมยกเว้นการชำระเบี้ยประกันภัย
- 4) สัญญาเพิ่มเติมการประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลา

สัญญาเพิ่มเติมการประกันภัยอุบัติเหตุ

สัญญาเพิ่มเติมประกันภัยอุบัติเหตุเป็นสัญญาที่บริษัทผู้รับประกันภัยตกลงเพิ่มเติมว่าบริษัทจะจ่ายเงินค่าสินไหมทดแทนให้แก่กรณีที่ผู้เอาประกันภัยได้รับอุบัติเหตุภายใต้เงื่อนไขความคุ้มครองของกรมธรรม์ โดยจ่ายเป็นอัตราร้อยละของจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ตามตารางรายการทดแทนในกรมธรรม์ประกันภัย ทั้งนี้จะจ่ายให้สูงสุดเพียงรายการเดียว และรวมกันไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้เท่านั้น

“อุบัติเหตุ” หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลันจากปัจจัยภายนอกร่างกายและทำให้เกิดผลที่ผู้เอาประกันภัยมิได้เจตนาหรือมุ่งหวัง

ลักษณะความคุ้มครองสำหรับสัญญาเพิ่มเติมการประกันภัยอุบัติเหตุ สามารถแบ่งออกได้ ดังนี้

- คุ้มครองการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุ (Accidental Death Benefit : ADB)
- คุ้มครองการเสียชีวิต และการสูญเสียอวัยวะเนื่องจากอุบัติเหตุ (Accidental Death and Dismemberment: AD&D)
- คุ้มครองการเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ และการทุพพลภาพเนื่องจากอุบัติเหตุ (Accidental Death and Indemnity: AI)
- คุ้มครองค่ารักษาพยาบาลเนื่องจากอุบัติเหตุด้วย : จ่ายตามจริง แต่ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัย

โดยทั่วไป สัญญาเพิ่มเติมการประกันอุบัติเหตุจะให้ความคุ้มครองสำหรับความบาดเจ็บที่ทำให้ผู้เอาประกันภัยเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะและสายตา ภายใน **180** วันนับแต่วันที่เกิดอุบัติเหตุ หรือความบาดเจ็บที่ได้รับทำให้ผู้เอาประกันภัยต้องรักษาตัวติดต่อกันในฐานะคนไข้ในโรงพยาบาลและเสียชีวิตเพราะความบาดเจ็บนั้น บริษัทจะจ่ายเงินชดเชยให้ตามตารางรายการทดแทนที่ระบุไว้ในกรมธรรม์ประกันภัย ดังนี้

รายการทดแทน	อัตราร้อยละของจำนวนเงินเอาประกันภัยอุบัติเหตุ
1. การเสียชีวิต	100%
2. การสูญเสียอวัยวะและสายตา	
2.2 มือ 2 ข้าง หรือเท้า 2 ข้าง หรือสายตา 2 ข้าง	100%
2.3 มือ 1 ข้าง และเท้า 1 ข้าง หรือมือ 1 ข้าง และ สายตา 1 ข้าง หรือเท้า 1 ข้าง และสายตา 1 ข้าง	100%
2.4 มือ 1 ข้าง หรือเท้า 1 ข้าง หรือสายตา 1 ข้าง	60%
2.5 นิ้วหัวแม่มือ และนิ้วชี้ของมือข้างเดียวกันโดยต้องตัดออกไป หรือเหนือโคนนิ้ว	25%

อย่างไรก็ตาม หากการเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ หรือทุพพลภาพของผู้เอาประกันภัยเกิดจากอุบัติเหตุสาธารณะ บริษัทจะจ่ายเงินชดเชยให้เป็น 2 เท่าของจำนวนเงินเอาประกันภัย เช่น อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นจากไฟไหม้ในโรงแรม หรืออาคารสาธารณะซึ่งผู้เอาประกันภัยได้ร่วมอยู่ ณ ที่นั้นในขณะที่เกิดเหตุ หรืออุบัติเหตุอันเกิดแก่รถไฟ หรือรถโดยสารประจำทางที่ได้รับอนุญาตให้รับส่งในเส้นทางประจำ หรืออุบัติเหตุอันเกิดแก่ลิฟต์ ซึ่งผู้เอาประกันภัยกำลังโดยสารอยู่ (ยกเว้นลิฟต์ที่ใช้ในเหมืองแร่ หรือสถานที่ก่อสร้าง)

ข้อยกเว้น สำหรับการประกันภัยอุบัติเหตุที่จะไม่คุ้มครอง ได้แก่

- การกระทำของผู้เอาประกันภัยขณะอยู่ภายใต้ฤทธิ์สุรา ยาเสพติด หรือสารเสพติดให้โทษจนไม่สามารถครองสติได้ คำว่า "ขณะอยู่ภายใต้ฤทธิ์สุรา" นั้น ในกรณีที่มีการตรวจเลือดให้ถือเกณฑ์มีระดับแอลกอฮอล์ในเลือดตั้งแต่ 150 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ขึ้นไป
- การถูกฆาตกรรม และถูกทำร้ายร่างกาย
- การฆ่าตัวตาย หรือการทำร้ายร่างกายตนเอง หรือพยายามกระทำเช่นนั้น
- ขณะที่ผู้เอาประกันภัยเข้าร่วมทะเลาะวิวาท หรือมีส่วนยั่วยุให้เกิดการทะเลาะวิวาท

การสิ้นสุดความคุ้มครองตามสัญญาประกันภัยอุบัติเหตุและทุพพลภาพ

1. ผู้เอาประกันภัยตกเป็นบุคคลทุพพลภาพสิ้นเชิงถาวร และได้รับเงินค่าชดเชยการทุพพลภาพไปแล้ว
2. ผู้เอาประกันภัยมีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ หรือตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในกรมธรรม์
3. ขาดการชำระเบี้ยประกันภัยอุบัติเหตุ (และทุพพลภาพ)

4. เมื่อผู้เอาประกันภัยเปลี่ยนไปใช้มูลค่ากรมธรรม์ในสัญญาหลักที่สัญญาเพิ่มเติมนี้แนบท้ายอยู่ (ใช้สิทธิเวนคืน, เปลี่ยนกรมธรรม์เป็นแบบใช้เงินสำเร็จหรือเปลี่ยนเป็นกรมธรรม์แบบขยายเวลา)
5. เมื่อบริษัทหรือผู้เอาประกันภัยบอกเลิกสัญญา

“ทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง” หมายถึง ทุพพลภาพถึงขนาดไม่สามารถประกอบหน้าที่การงานใดๆ ในอาชีพประจำได้

“ทุพพลภาพชั่วคราวสิ้นเชิง” หมายถึง ทุพพลภาพถึงขนาดไม่สามารถประกอบหน้าที่การงานในอาชีพประจำตามปกติได้โดยสิ้นเชิงในช่วงระยะเวลาหนึ่ง

กรณีศึกษา : นาย ก. ทำสัญญาประกันชีวิตแบบตลอดชีพ(สัญญาหลัก) จำนวนเงินเอาประกันภัย 100,000 บาท และซื้อสัญญาเพิ่มเติมคุ้มครองการเสียชีวิต และสูญเสียอวัยวะเนื่องจากอุบัติเหตุ จำนวนเงินเอาประกันภัย 100,000 บาท หากในภายหลัง นาย ก. เกิดอุบัติเหตุทำให้เกิดเหตุการณ์ตามแต่ละตัวอย่างด้านล่างนี้ บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนอย่างไร

ตัวอย่างที่ 1 : หากอุบัติเหตุครั้งนี้ทำให้ นาย ก. ต้องสูญเสียมือหนึ่งข้าง และเท้าหนึ่งข้าง กรณีเช่นนี้ นาย ก. จะได้รับเงินค่าสินไหมทดแทนตามจำนวนเงินเอาประกันภัยอุบัติเหตุที่ได้ซื้อเพิ่มเติมจำนวน 100,000 บาทเท่านั้น

ตัวอย่างที่ 2 : หากอุบัติเหตุครั้งนี้ทำให้ นาย ก. เสียชีวิต ผู้รับประโยชน์จะได้รับเงินจากสัญญาหลักประกันชีวิต จำนวน 100,000 บาท และยังได้รับเงินจากสัญญาเพิ่มเติมประกันอุบัติเหตุอีก 100,000 บาทด้วย

ตัวอย่างที่ 3 : หากอุบัติเหตุครั้งนี้ทำให้ นาย ก. สูญเสียนิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้ของมือข้างขวา บริษัทต้องจ่ายเงินทดแทนให้กับนาย ก. เป็นจำนวน 25% ของจำนวนเอาประกันภัยอุบัติเหตุ หากข้อเท็จจริงปรากฏเพิ่มเติมว่า บริษัทได้จ่ายเงินทดแทน 25% ให้กับผู้เอาประกันภัยเรียบร้อยแล้ว หลังจากนั้นอีก 1 เดือนนับแต่วันเกิดอุบัติเหตุ นาย ก. ได้เสียชีวิตโดยแพทย์ระบุว่า เป็นผลมาจากอุบัติเหตุครั้งนี้ด้วย กรณีเช่นนี้ ผู้รับประโยชน์จะได้รับค่าสินไหมทดแทนจากสัญญาหลักประกันชีวิต จำนวน 100,000 บาท และได้รับเงินจากสัญญาเพิ่มเติมประกันอุบัติเหตุอีก 75% (100%-25%)

สัญญาเพิ่มเติมการประกันภัยสุขภาพ เป็นสัญญาที่บริษัทประกันชีวิตตกลงให้ความคุ้มครองในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยซึ่งทำให้ต้องเข้าพักรักษาตัวในฐานะผู้ป่วยใน โดยสัญญาเพิ่มเติมการประกันภัยสุขภาพนี้สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. สัญญาเพิ่มเติมคุ้มครองค่ารักษาพยาบาลในฐานะผู้ป่วยใน (Hospital & Surgery : HS) มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะช่วยเหลือค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลทั้งกรณีบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยที่ต้องรักษาตัวในโรงพยาบาลในฐานะผู้ป่วยใน(IPD) โดยบริษัทจะจ่ายค่าคุ้มครองในส่วนนี้ไม่เกินค่ารักษาพยาบาลตามที่เกิดขึ้นจริง แต่ไม่เกินผลประโยชน์สูงสุดตามที่ได้ระบุไว้ในกรมธรรม์ ทั้งนี้บริษัทจะไม่จ่ายผลประโยชน์ให้ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยเจ็บป่วยภายใน 30 วัน นับแต่วันทำสัญญา (ระยะเวลารอคอยสำหรับโรคทั่วไป 30 วัน)

อย่างไรก็ตาม หากผู้เอาประกันมีการเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาล 2 ครั้งหรือมากกว่าด้วยสาเหตุหรือโรคเดียวกัน ภายในหรือห่างกันไม่เกิน 90 วันให้ถือว่าเป็นการรักษาตัวในโรคหรือคราวเดียวกัน

ตัวอย่าง : ชื่อค่ารักษาพยาบาล(HS) ในส่วนค่าห้องและค่าอาหาร 500 บาท/วัน (สูงสุดไม่เกิน 45 วัน)

2. สัญญาเพิ่มเติมค่าชดเชยรายวัน (Hospital Benefit : HB) เป็นสัญญาเพิ่มเติมที่ให้ความคุ้มครองในกรณีที่ผู้เอาประกัน ได้รับบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยที่ต้องเข้ารับการักษาตัวในโรงพยาบาลในฐานะผู้ป่วยใน(IPD) โดยบริษัทจะจ่ายค่ารักษาพยาบาล หรือค่าชดเชยส่วนนี้เป็นแบบเหมาจ่ายต่อวัน ตามจำนวนเงินที่ได้ซื้อความคุ้มครองเอาไว้ ทั้งนี้จะจ่ายให้ไม่เกินจำนวนวัน คุ้มครองต่อครั้งตามที่ระบุในกรมธรรม์

สืบเนื่องจากวิวัฒนาการการตรวจรักษาโดยการผ่าตัดหรือหัตถการที่ก้าวหน้ามากขึ้นในปัจจุบันทำให้ผู้เอา ประกันภัยไม่จำเป็นต้องนอนพักรักษาตัวในโรงพยาบาลสำหรับการผ่าตัดหรือการทำหัตถการบางประเภท (Day Case) บริษัทผู้รับประกันภัยตกลงจ่ายค่าชดเชยรายวันจำนวนหนึ่งวัน (1 วัน) ให้แก่ผู้เอาประกันภัยด้วยเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม

ตัวอย่าง : ชื่อค่าชดเชยรายวัน(HB) วันละ 1,000 บาท (สูงสุดไม่เกิน 365 วัน)

สัญญาเพิ่มเติมการยกเว้นการชำระเบี้ยประกันภัย (สำหรับผู้เอาประกันภัย) (Waiver of Premium : WP) เป็นสัญญา เพิ่มเติมที่ให้ความคุ้มครองกรณีผู้เอาประกันภัยตกเป็นบุคคลทุพพลภาพสิ้นเชิงถาวร ไม่ว่าจะเกิดจากอุบัติเหตุหรือ เจ็บป่วย บริษัทจะยกเว้นการชำระเบี้ยประกันภัยให้กับผู้เอาประกันภัย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือผู้เอาประกันภัยไม่ต้อง ชำระเบี้ยอีกต่อไป แต่ผู้เอาประกันภัยยังคงได้รับความคุ้มครองตามปกติ อย่างไรก็ตาม หากต่อมาปรากฏว่าผู้เอาประกัน พ้นสภาพจากการเป็นบุคคลทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง การยกเว้นการชำระเบี้ยประกันภัยจะสิ้นสุดลง ผู้เอาประกันภัยจะต้อง ชำระเบี้ยประกันภัยต่อไป

สัญญาเพิ่มเติมการยกเว้นการชำระเบี้ยประกันภัย (สำหรับผู้ชำระเบี้ยประกันภัย) (Payer Benefit : PB) เป็นสัญญา เพิ่มเติมที่ให้ความคุ้มครองการชำระเบี้ยประกันภัยสำหรับกรมธรรม์ของผู้เยาว์ ซึ่งผู้ปกครองเป็นผู้ชำระเบี้ยประกันภัย ให้กับผู้เยาว์ซึ่งเป็นผู้เอาประกันภัย โดยหากผู้ชำระเบี้ยประกันภัยเสียชีวิต หรือตกเป็นบุคคลทุพพลภาพสิ้นเชิงถาวร บริษัท จะยกเว้นการชำระเบี้ยกรมธรรม์ของผู้เยาว์นี้ แต่ยังคงให้กรมธรรม์มีผลบังคับและให้ความคุ้มครองผู้เยาว์ตามปกติ

สัญญาเพิ่มเติมการประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลา (Term Rider : TR) เป็นสัญญาเพิ่มเติมที่เพิ่มความคุ้มครองให้กับผู้เอา ประกันภัยที่ต้องการความคุ้มครองเพิ่มขึ้นกรณีเสียชีวิต มีลักษณะคล้ายกับการประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลาแต่บริษัท จัดทำขึ้นในรูปแบบที่เป็นสัญญาเพิ่มเติมแนบท้ายกรมธรรม์ โดยให้ความคุ้มครองกรณีเสียชีวิตเต็มจำนวนเงินเอา ประกันภัยของสัญญาเพิ่มเติมแบบชั่วระยะเวลาอีกจำนวนหนึ่งนอกเหนือจากความคุ้มครองที่ได้รับจากกรมธรรม์ประกัน ชีวิตหลัก

กรณีศึกษา : นาย ก.ซื้อประกันแบบสะสมทรัพย์ จำนวนเงินเอาประกันภัย 100,000 บาท และซื้อสัญญาเพิ่มเติมคุ้มครองการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุ จำนวนเงินเอาประกันภัย 100,000 บาท และซื้อสัญญาเพิ่มเติมแบบชั่วระยะเวลา (Term Rider) จำนวนเงินเอาประกันภัย 100,000 บาท หากเกิดเหตุการณ์ตามแต่ละตัวอย่างด้านล่างนี้ บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนอย่างไร

ตัวอย่าง 1 : หากนาย ก. อยู่ครบสัญญา นาย ก.จะได้รับเงิน 100,000 บาท จากสัญญาหลักสะสมทรัพย์

ตัวอย่าง 2 : หากนาย ก. เสียชีวิตด้วยโรคภัยไข้เจ็บ นาย ก.จะได้รับเงิน 100,000 บาทจากสัญญาหลักสะสมทรัพย์ และอีก 100,000 บาทจากสัญญาเพิ่มเติมแบบชั่วระยะเวลา

ตัวอย่าง 3 : หากนาย ก. เสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุ นาย ก.จะได้รับเงิน 100,000 บาทจากสัญญาหลักสะสมทรัพย์ และอีก 100,000 บาทจากสัญญาเพิ่มเติมแบบชั่วระยะเวลา รวมถึงได้รับเงินอีก 100,000 บาทจากสัญญาเพิ่มเติมคุ้มครองการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุอีกด้วย

คุ้มครองอุบัติเหตุ	การยกเว้นการชำระเบี้ยประกันภัย	การประกันสุขภาพ	แนบท้ายการประกันชีวิตแบบอื่น ๆ
1.เสียชีวิต จากอุบัติเหตุ Accidental Death Benefit (ADB)	1.ยกเว้นชำระเบี้ยประกันภัยสำหรับผู้เอาประกันภัย Waiver of Premium (WP)	1.คำรักษาพยาบาลในฐานะผู้ป่วยใน In-Patient Department (IPD)	แบบชั่วระยะเวลา (Term Rider) โรคร้ายแรง Dread Disease (DD) โรคมะเร็ง Cancer Illness (CI) ฯลฯ
2.เสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ จากอุบัติเหตุ Accidental Death and Dismemberment Benefit (ADD)	2.ยกเว้นชำระเบี้ยประกันภัยสำหรับผู้ชำระเบี้ยประกัน Payer Benefit Plus (PB)	2.ชดเชยรายวัน Hospital Benefit (HB)	
3.เสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ และการทุพพลภาพเนื่องจากอุบัติเหตุ (Accidental Death and Indemnity: AI)		3.คำรักษาพยาบาลในฐานะผู้ป่วยนอก Out-Patient Department (OPD)	
4.คุ้มครองค่ารักษาพยาบาลเนื่องจากอุบัติเหตุ			

หมวดที่ 4 การพิจารณารับประกันชีวิต

การพิจารณารับประกันชีวิต คือการพิจารณาผู้ขอเอาประกันภัยตามสภาพความเสี่ยงภัย โดยมีตัวแทนนายหน้าประกันชีวิตเป็นบุคคลสำคัญที่ให้อะข้อมูลที่ใช้ในการพิจารณารับประกันชีวิตเบื้องต้น

มาตรฐานการจำแนกระดับความเสี่ยงภัย คือการพิจารณาผู้ขอเอาประกันภัยตามสภาพความเสี่ยงภัย แบ่งได้ 3 ประเภท

1. ภัยมาตรฐาน : ผู้ที่มีความเสี่ยงภัยปกติตามเกณฑ์ สุขภาพสมบูรณ์ บริษัทรับประกันและคิดเบี้ยตามปกติ
2. ภัยต่ำกว่ามาตรฐาน : ผู้ที่มีความเสี่ยงภัยมากกว่าคนทั่วไป สามารถรับประกันภัยได้แต่อาจมีการเก็บเบี้ยเพิ่มพิเศษหรือมีเงื่อนไขพิเศษ เช่น ผู้ที่มีสุขภาพไม่สมบูรณ์เหมือนคนทั่วไป แต่ปกติยังสามารถพิจารณารับประกันได้
3. ภัยต่ำกว่ามาตรฐานที่ไม่อยู่ในเกณฑ์รับประกันภัยได้ : บริษัทจำเป็นต้องปฏิเสธการรับประกันเช่นผู้ป่วยโรคร้ายแรง

หลักเกณฑ์หรือปัจจัยที่ใช้ในการพิจารณารับประกันชีวิตปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ (Medical Risk)

- อายุ
- เพศ
- ประวัติสุขภาพ (ตนเอง และครอบครัว)
- ขนาดร่างกาย (ส่วนสูง / น้ำหนัก)

ปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ (Non - Medical Risk)

- อาชีพและรายได้ รวมถึงงานอดิเรก
- อุปนิสัยและพฤติกรรม
- สภาพแวดล้อมความเป็นอยู่และฐานะการเงิน
- ความจำเป็น

เอกสารประกอบการพิจารณารับประกันชีวิตแบบพื้นฐาน มีส่วนสำคัญที่ทำให้การพิจารณารับประกันชีวิตมีความราบรื่นรวดเร็ว และเกิดความเป็นธรรมต่อบริษัทประกันภัย ผู้เอาประกันภัยและนายหน้าประกันชีวิต ซึ่งเอกสารที่จำเป็นต่อการพิจารณารับประกันชีวิต ประกอบด้วย

1. **ใบคำขอเอาประกันภัย** คือ แบบฟอร์มที่บริษัทประกันภัยจัดทำขึ้น เพื่อให้ผู้ขอเอาประกันภัยแจ้งข้อมูลต่างๆ ตามที่กำหนด ซึ่งข้อมูลดังกล่าวเป็นรายละเอียดที่ผู้ขอเอาประกันภัยจะต้องแถลงข้อความจริงให้บริษัทประกันภัยใช้ประกอบการพิจารณารับประกันภัย เช่น ชื่อนามสกุล เพศ วันเดือนปีเกิด ที่อยู่ อาชีพ สถานภาพสมรส แบบประกันภัย จำนวนเงินเอาประกันภัยฯลฯ และลงลายมือชื่อแสดงความประสงค์ที่จะทำประกันภัย
ทั้งนี้ผู้ขอเอาประกันภัยควรต้องเป็นผู้กรอกรายละเอียดในใบคำขอด้วยตนเอง เพราะในบางครั้งนายหน้าประกันชีวิตอาจต้องการบริการหรือให้ความสะดวกกับผู้เอาประกันภัย จึงกรอกข้อมูลในใบคำขอแทนผู้เอาประกันภัยทั้งหมด และให้ผู้เอาประกันภัยเซ็นชื่อเท่านั้น กรณีดังกล่าวอาจทำให้เกิดปัญหาเช่น ข้อมูลในใบคำขอไม่ครบถ้วน ไม่ถูกต้อง หรือผิดพลาดจากความเป็นจริง ซึ่งอาจเป็นเหตุให้บริษัทบอกล้างสัญญา หรือปฏิเสธการจ่ายสินไหมได้ ดังนั้นนายหน้าประกันชีวิตจึงควรตระหนักความสำคัญในเรื่องนี้ให้มาก อีกทั้งควรอ่านทวนรายละเอียดทั้งหมดให้ผู้ขอเอาประกันภัยฟังอีกครั้งว่าถูกต้องครบถ้วนหรือไม่ และให้ผู้ขอเอาประกันภัยตรวจสอบความเรียบร้อยด้วยตนเองก่อนลงนาม
2. **เอกสารแสดงตนของผู้ขอเอาประกันภัย** ได้แก่ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาหนังสือเดินทาง (Passport) สำเนาสูติบัตร นอกเหนือจากเป็นหลักฐานการแสดงตนแล้ว ยังเป็นเอกสารที่แสดงข้อมูลส่วนบุคคลที่สำคัญ เช่น วัน เดือน ปีเกิด รูปถ่ายหน้าตา และถิ่นที่อยู่ เป็นต้น
3. **แบบฟอร์มรายงานและผลการตรวจสุขภาพ**

4. รายงานแพทย์ผู้รักษา
5. รายงานนายหน้าประกันชีวิต เนื่องจากนายหน้าประกันชีวิตเป็นผู้ใกล้ชิดคุ้นเคยกับผู้ขอเอาประกันภัย จึงอาจให้รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ขอเอาประกันภัยได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการพิจารณารับประกัน
6. รายงานการตรวจสอบสถานะของผู้ขอเอาประกันภัย เพื่อหลีกเลี่ยงการทำผิดพระราชบัญญัติการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของผู้ขอเอาประกันภัย หากผู้พิจารณารับประกันภัยมีประเด็นสงสัยเกี่ยวกับการทำประกันชีวิตของผู้ขอเอาประกันภัย เช่น สงสัยว่าผู้ขอเอาประกันภัยทำอาชีพอะไร ทำไมจึงทำประกันภัยในจำนวนเงินเอาประกันภัยสูงมาก ๆ ผู้ขอเอาประกันภัยเป็นผู้มีอิทธิพลหรือไม่ หรือมีอาชีพที่เสี่ยงหรือไม่ กรณีเช่นนี้ ผู้พิจารณารับประกันภัยสามารถประสานงานไปยังผู้ทำหน้าที่ตรวจสอบให้ดำเนินการและรายงานผลประเด็นสงสัยให้ทราบได้ ซึ่งหน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบการทำประกันชีวิต อาจเป็นหน่วยงานภายในของบริษัทประกันภัยเองหรือจ้างหน่วยงานภายนอกก็ได้
7. เอกสารแสดงสถานะทางการเงิน เช่น แบบสอบถามจำนวนเงินเอาประกันภัยสูง สำเนาหนังสือแสดงรายการเสียภาษีย้อนหลัง 2 ปี สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนบริษัท และผู้ถือหุ้นย้อนหลัง 3 ปี สำเนาหนังสือแสดงบัญชีธนาคารย้อนหลัง 6 เดือน เป็นต้น
8. เอกสารอื่น ๆ นอกจากเอกสารตามที่กล่าวมาแล้ว การประเมินระดับความเสี่ยงอาจต้องใช้เอกสารอื่น ๆ ประกอบการพิจารณารับประกันภัยด้วย เช่น สำเนาทะเบียนสมรส สำเนาสูติบัตร เพื่อยืนยันความสัมพันธ์ สำเนาใบเปลี่ยนชื่อและ/หรือนามสกุล เพื่อยืนยันข้อมูลตัวตนที่แท้จริง หลักฐานแสดงรายได้เพื่อพิจารณาความเหมาะสมในการทำประกันชีวิต เป็นต้น

หมวดที่ 5 อัตราเบี้ยประกัน

เบี้ยประกันภัย หมายถึง

- ราคาของการประกันชีวิตที่ผู้เอาประกันภัยต้องจ่ายล่วงหน้า ณ ต้นปีของสัญญาประกันชีวิตเพื่อความคุ้มครองที่จะได้รับในอนาคต
- จำนวนเงินที่บริษัทประกันชีวิตเรียกเก็บจากผู้เอาประกันภัย สำหรับการออกกรมธรรม์เพื่อให้ความคุ้มครองต่อไป

ที่มาของเบี้ยประกันชีวิต เบี้ยประกันชีวิตที่เรียกเก็บจากผู้เอาประกันภัยคำนวณมาจาก

1. อายุของผู้เอาประกัน
2. จำนวนเงินเอาประกันภัย
3. อัตราเบี้ยประกันภัย

1. ผู้กำหนดอัตราเบี้ยประกันชีวิต	นักคณิตศาสตร์ประกันภัย
2. อัตราเบี้ยประกันต้องได้รับการอนุมัติจาก	นายทะเบียน
3. การกำหนดอัตราเบี้ยประกัน(สำหรับภัยมาตรฐาน)	ต้องสอดคล้องกับผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เป็นหลัก
4. อัตราเบี้ยประกันภัยมาจาก	1. อัตราภาระ (แยกตามเพศและอายุ) 2. อัตราดอกเบี้ยที่คาดว่าจะได้รับจากการลงทุน (ดอกเบี้ยสูงทำให้เบี้ยต่ำ) 3. อัตราค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของบริษัท เช่น ค่าบำเหน็จ ค่าขายงาน ค่าตรวจสุขภาพ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานประกันชีวิตต่างๆ
5. เบี้ยประกันชีวิตที่เรียกเก็บ	จะคงที่ทุกปี (เท่ากันทุกงวด)
6. ภัยต่ำกว่ามาตรฐาน	ต้องเสียเบี้ยเพิ่มพิเศษ
7. ระยะเวลาชำระเบี้ยยังสั้น	เบี้ยประกันภัยยิ่งสูง
8. การกำหนดเบี้ยประกันสูงเกินไป	ผู้เอาประกันภัยต้องชำระเบี้ยสูงเกินควร , แข่งขันยาก , เอาเปรียบ
9. การประกันแบบชั่วระยะเวลา	ชำระเบี้ยน้อยที่สุด
10. เบี้ยประกันภัยที่จ่ายให้บริษัทประกอบด้วย	เบี้ยประกันภัยสุทธิ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน
11. งวดการชำระเบี้ย	สามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ โดยติดต่อที่บริษัท
12. แบบสะสมทรัพย์ 20/15 + อุบัติเหตุ ต้องชำระเบี้ยประกันภัยดังนี้ - ชำระเบี้ยประกันชีวิต - ชำระเบี้ย อุบัติเหตุ	ปีที่ 1-15 ปีที่ 1-20
13. ความเสี่ยงภัยเท่ากัน	เบี้ยเท่ากัน
14. เบี้ยประกันจะมากหรือน้อย	ขึ้นอยู่กับ อายุ , เพศ , อาชีพ , สุขภาพ และแบบประกัน

การชำระเบี้ยประกัน

โดยปกติเบี้ยประกันภัยของกรมธรรม์ประเภทสามัญจะคำนวณเป็นแบบรายปี แต่เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกและสอดคล้องกับภาวะด้านการเงิน บริษัทประกันภัยจึงอนุโลมให้แบ่งการชำระเบี้ยเป็นราย 6 เดือน(คูณ 0.52), ราย 3 เดือน(คูณ 0.27), หรือรายเดือน(คูณ 0.09) โดยเสียดอกเบี้ยได้

อย่างไรก็ตาม ในกรณีเลือกการชำระเบี้ยเป็นรายงวด (ไม่ใช่ รายปี) หากผู้เอาประกันภัยเสียชีวิต บริษัทจะหักเบี้ยประกันส่วนที่ยังค้างจ่ายในปีนั้นออกจากจำนวนเงินที่จะต้องชดเชยตามกรมธรรม์ (สำหรับกรมธรรม์ประเภทสามัญ)

แต่หากเป็นกรมธรรม์ประเภทอุตสาหกรรม โดยทั่วไปบริษัทจะเก็บเบี้ยประกันภัยรายเดือน ดังนั้นหากผู้เอาประกันภัยเสียชีวิต บริษัทจะไม่หักเบี้ยประกันส่วนที่ยังค้างจ่ายในปีนั้นออก

เงินสำรองประกันภัย หมายถึง

- จำนวนเงินที่บริษัทจัดสรรไว้ให้ผู้ถือกรมธรรม์ เพื่อจ่ายผลประโยชน์ตามเงื่อนไขกรมธรรม์
- จำนวนเงินหรือหนี้สินที่บริษัทจัดสรรไว้ตามพันธะผูกพันของกรมธรรม์ที่บริษัทมีต่อผู้ถือกรมธรรม์รวมกับดอกผลจากการลงทุน ซึ่งจะทำให้บริษัทสามารถจ่ายผลประโยชน์ตามกรมธรรม์ในอนาคตได้

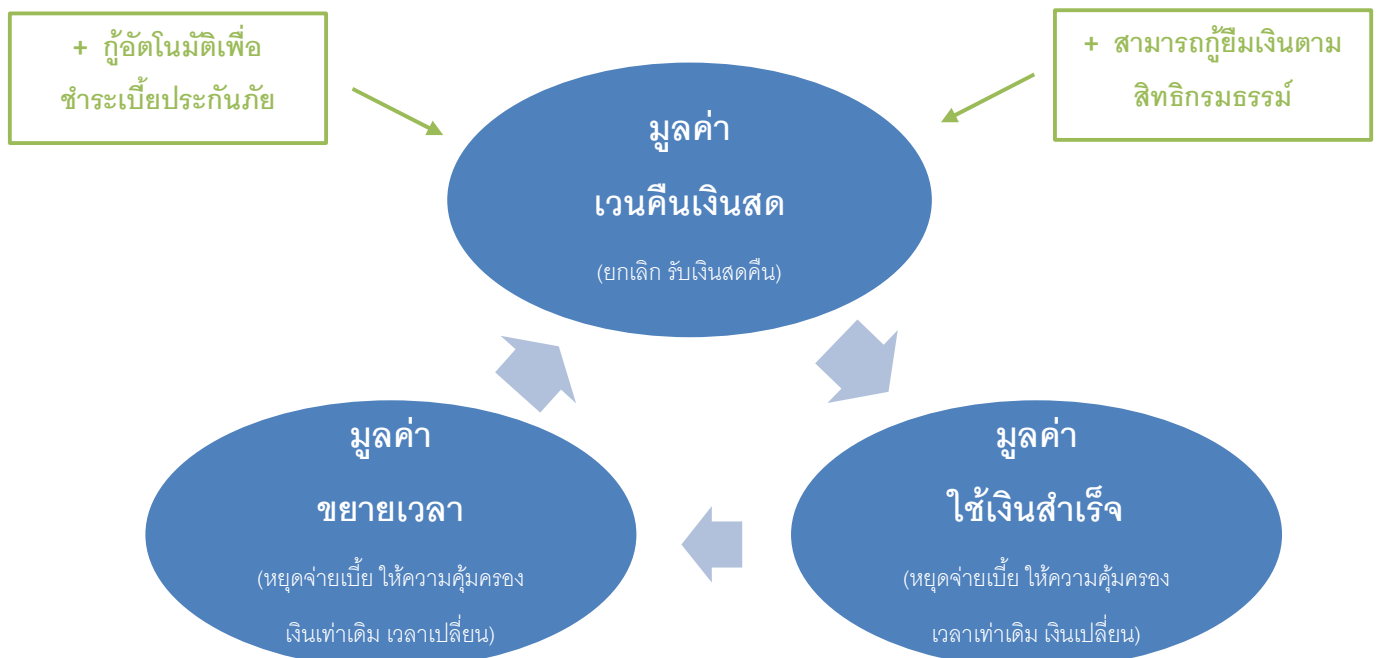
ปัจจัยในการกำหนดเงินสำรองประกันภัย ของประกันชีวิตแต่ละแบบขึ้นอยู่กับ

- อายุของผู้เอาประกันภัยเมื่อเริ่มทำสัญญา และระยะเวลาที่สัญญาจะมีผลบังคับ
- แบบกรมธรรม์และอัตราดอกเบี้ย
- ระยะเวลาชำระเบี้ยประกันภัย และตารางมรณะ

หมวดที่ 6 มูลค่ากรมธรรม์

มูลค่ากรมธรรม์ เป็นจำนวนเงินที่ถูกแปลงมาจากเงินสำรองประกันภัยเพื่อเตรียมไว้สำหรับการจ่ายเงินตามเงื่อนไขกรมธรรม์ในอนาคต โดยทั่วไปมูลค่ากรมธรรม์ของการประกันชีวิตประเภทสามัญที่ผู้เอาประกันภัยสามารถเลือกขอใช้สิทธิได้ จะเกิดขึ้นต่อเมื่อผู้เอาประกันภัยได้ชำระเบี้ยประกันภัยมาแล้ว 2-3 ปี ซึ่งมีดังต่อไปนี้

1. มูลค่าเวนคืนเงินสด : ยกเลิกสัญญา ขอเวนคืนกรมธรรม์
2. มูลค่าใช้เงินสำเร็จ : หยุดชำระเบี้ย → เวลาคุ้มครองเท่าเดิม จำนวนเงินเอาประกันลดลง
3. มูลค่าขยายเวลา : หยุดชำระเบี้ย → เวลาคุ้มครองลดลง จำนวนเงินเอาประกันเท่าเดิม



หมายเหตุ : การใช้สิทธิตามมูลค่ากรมธรรม์ที่เป็นการขอหยุดชำระเบี้ย จะส่งผลให้สัญญาเพิ่มเติมสิ้นสุด

สูตรการคำนวณหามูลค่ากรมธรรม์

$$\text{มูลค่าจากตาราง X จำนวนเงินเอาประกันภัย} \\ 1,000$$

มูลค่าเวนคืนเงินสด (มูลค่าเวนคืนกรมธรรม์)

เมื่อผู้เอาประกันได้ชำระเบี้ยประกันภัยจนมีมูลค่าเวนคืนเงินสดแล้ว หากผู้เอาประกันจะขอยกเลิกกรมธรรม์เพื่อขอรับเงินสดคืน ผู้เอาประกันจะได้รับเงินเท่ากับจำนวนเงินที่คำนวณตามตารางมูลค่าเวนคืนเงินสดและสัญญาประกันชีวิตเป็นอันสิ้นสุด ซึ่งการเลิกสัญญาประกันภัย ผู้เอาประกันภัยสามารถแจ้งยกเลิกหรือเวนคืนกรมธรรม์เมื่อใดก็ได้ แต่หากขอยกเลิกในช่วงปีแรกๆหรือในช่วงที่มูลค่ากรมธรรม์ยังไม่เกิด ผู้เอาประกันก็จะไม่ได้รับเงินใดๆคืนทั้งสิ้น

นอกเหนือจากกรณีที่ต้องการให้กรมธรรม์สิ้นผลบังคับแล้วได้จำนวนเงินตามมูลค่าเวนคืนเงินสดกลับไป มูลค่าเวนคืนเงินสดนี้ยังสามารถนำมาใช้ในกรณีที่กรมธรรม์มีผลบังคับเพื่อเป็นเกณฑ์ในการขอกู้เงินจากบริษัทหรือเป็นการกู้เพื่อชำระค่าเบี้ยประกันภัยโดยอัตโนมัติได้อีกด้วย (อัตราดอกเบี้ยสำหรับการกู้เงินทั้ง 2 กรณี จะคำนวณดอกเบี้ยทบต้นจากอัตราดอกเบี้ยที่ระบุไว้ในหน้าตารางกรมธรรม์ และบวกเพิ่มอีก 2%)

• **ขอกู้เงิน** : ในกรณีที่กรมธรรม์ยังมีผลบังคับ หากผู้เอาประกันต้องการกู้เงินจากบริษัท ผู้เอาประกันภัยสามารถใช้สิทธิในการกู้เงินจากบริษัทโดยยื่นความจำนงต่อบริษัทได้ตลอดเวลาโดยทำสัญญากู้ยืมเงินจากบริษัท ทั้งนี้ผู้เอาประกันสามารถขอกู้เงินโดยมีกรมธรรม์เป็นประกันได้ในวงเงินสูงสุดไม่เกินมูลค่าเวนคืนเงินสด โดยบริษัทจะคิดอัตราดอกเบี้ยทบต้นจากอัตราดอกเบี้ยที่ระบุไว้ในหน้าตารางกรมธรรม์ และบวกเพิ่มอีก 2% ต่อปี ส่วนกรมธรรม์นั้นยังคงมีผลบังคับอยู่จนกว่าหนี้สินรวมกับดอกเบี้ยที่ค้างกับบริษัททั้งสิ้น ณ เวลาใดมีจำนวนเท่ากับหรือมากกว่าค่าเวนคืนในขณะนั้นและมิได้ชำระเบี้ยประกันงวดที่ถึงกำหนด

• **การกู้ชำระเบี้ยประกันโดยอัตโนมัติ** (Automatic Premium Loan : APL) เป็นวิธีการที่บริษัทนำมูลค่าเวนคืนเงินสดที่เกิดขึ้นมาชำระเบี้ยประกันภัยให้ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยขาดหรือมิได้ชำระเบี้ยประกันภัยจนเลยระยะเวลาผ่อนผัน โดยการคิดดอกเบี้ยจะคำนวณเช่นเดียวกับการกู้เงินโดยมีกรมธรรม์เป็นประกัน ทั้งนี้เพื่อให้กรมธรรม์ประกันภัยมีผลบังคับต่อไป

หากมูลค่ากรมธรรม์เกิดขึ้นแล้ว (จ่ายเบี้ยมาแล้ว 2-3 ปี)	กู้เป็นเงินก้อน (จ่ายเบี้ยประกันปกติ แต่อาจต้องการเงินมาใช้จ่ายช่วงหนึ่ง)	กู้เงินเพื่อชำระเบี้ยประกันอัตโนมัติ (APL : Automatic Premium Loan)
• ความคุ้มครอง	ปกติ	ปกติ
• กู้จากที่ไหน	มูลค่าเวนคืนเงินสด	มูลค่าเวนคืนเงินสด
• กู้ได้เท่าไร	ไม่เกินมูลค่าเวนคืนเงินสด	กู้ได้เท่ากับเบี้ย (ทั้งนี้ไม่เกินมูลค่าเวนคืนเงินสด)
• การจ่ายสินไหม	ทุน - (เงินกู้ + ดอกเบี้ย)	ทุน - (เงินกู้ + ดอกเบี้ย)

มูลค่าใช้เงินสำเร็จ

เป็นกรณีที่ผู้เอาประกันต้องการที่จะหยุดชำระเบี้ยประกัน โดยให้กรมธรรม์ยังมีผลคุ้มครองต่อไปตามระยะเวลาคุ้มครองเดิม แต่จำนวนเงินเอาประกันจะลดลงเท่ากับมูลค่าในตารางกรมธรรม์ ทั้งนี้หากผู้เอาประกันมีการซื้อสัญญาเพิ่มเติมไว้ด้วย ความคุ้มครองตามสัญญาเพิ่มเติม(ถ้ามี)จะสิ้นสุดลง ดังนั้น เมื่อผู้เอาประกันเลือกใช้สิทธิตามมูลค่าใช้เงินสำเร็จนี้ หากผู้เอาประกันอยู่จนครบสัญญาหรือเสียชีวิต บริษัทจะจ่ายเงินเอาประกันตามมูลค่าใช้เงินสำเร็จซึ่งก็คือตามจำนวนเงินเอาประกันชีวิตที่ลดลงนั่นเอง

มูลค่าขยายเวลา

เป็นกรณีที่ผู้เอาประกันต้องการที่จะหยุดชำระเบี้ยประกัน โดยให้กรมธรรม์ยังมีผลคุ้มครองต่อไปด้วยจำนวนเงินเอาประกันเท่าเดิม แต่ระยะเวลาคุ้มครองจะลดลงหรือคุ้มครองต่อไปอีกช่วงระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น ทั้งนี้หากผู้เอาประกันมีการซื้อสัญญาเพิ่มเติมไว้ด้วย ความคุ้มครองตามสัญญาเพิ่มเติม(ถ้ามี)จะสิ้นสุดลง รวมถึงให้สิ้นสุดการจ่ายเงินคืนล่วงหน้าระหว่างสัญญาด้วย (ถ้ามี) เช่นจะไม่มีการจ่ายเงินคืน 10% ของทุนประกันทุก 3 ปีอีกต่อไป เป็นต้น

การแปลงกรมธรรม์เป็นแบบขยายเวลา หากเป็นกรณีที่ไม่มีเงินเหลือคืนเมื่อครบกำหนดระยะเวลาขยายความคุ้มครอง โดยทั่วไปความคุ้มครองตามกรมธรรม์จะมีลักษณะเหมือนการประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลาที่จะให้ความคุ้มครองกรณีเสียชีวิตเพียงอย่างเดียวเท่านั้น โดยที่ไม่มีเงินคืนใดๆ

ตารางที่ 1.1 แสดงมูลค่าเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัยแบบสะสมทรัพย์

ระยะเวลาเอาประกันภัย 15 ปี ระยะเวลาชำระเบี้ยประกันภัย 15 ปี							
เพศหญิง อายุ 30 ปี							
สิ้นปี กรมธรรม์ ที่	มูลค่าเวนคืน กรมธรรม์ ประกันภัย	มูลค่าใช้เงินสำเร็จ		กรมธรรม์แบบขยายเวลา			
		เงินจ่ายคืน ทันที	มูลค่าใช้เงิน สำเร็จ	ระยะเวลาที่ขยาย		เงินจ่ายคืน ทันที	เงินครบ กำหนด
				วัน	ปี		
1	-	-	-	-	-	-	-
2	32	-	60	-	13	-	12
3	95	-	169	-	12	-	130
4	164	-	279	-	11	-	247
5	237	-	384	-	10	-	359
6	321	-	496	-	9	-	477
7	415	-	611	-	8	-	598
8	497	-	697	-	7	-	688
9	583	-	780	-	6	-	774
10	673	-	858	-	5	-	855
11	768	-	933	-	4	-	931
12	868	4	1,000	-	3	4	1,000
13	973	66	1,000	-	2	66	1,000
14	1,084	132	1,000	-	1	132	1,000
15	1,200	ชำระเบี้ยประกันครบแล้ว					

นาง ก. อายุ 30 ปี ทำประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ ระยะเวลา 15/15 ปี จำนวนเงินเอาประกันชีวิต 500,000 บาท ชำระเบี้ยประกันภัยมาได้ 5 ปีแล้ว และต้องการหยุดส่งเบี้ยประกันภัย นาง ก. สามารถเลือกใช้สิทธิโดยใช้ตารางที่ 1.1 ประกอบการคำนวณ ได้ดังนี้

1. เว้นคืนกรมธรรม์ประกันภัยเพื่อขอรับเงินสด

นาง ก. จะได้รับเงินจำนวนหนึ่งซึ่งจะทำให้สัญญาสิ้นสุดทันที จำนวนเงินที่นาง ก. จะได้รับ คำนวณได้ ดังนี้

สูตร

$$\text{การเว้นคืนกรมธรรม์ประกันภัยเพื่อขอรับเงินสด} = \frac{\text{มูลค่าเว้นคืนกรมธรรม์(จากตาราง)} \times \text{จำนวนเงินเอาประกันภัย}}{1,000}$$

จากตารางที่ 1.1 มูลค่าเว้นคืนปีที่ 5

$$\text{จำนวนเงินเอาประกันภัย 1,000 บาท มีมูลค่าเว้นคืน} = 237 \text{ บาท}$$

$$\text{จำนวนเงินเอาประกันภัย 500,000 บาท มีมูลค่าเว้นคืน} = \frac{237 \times 500,000}{1,000} \text{ บาท}$$

$$\text{นาง ก. จะได้รับเงินค่าเว้นคืนกรมธรรม์ประกันภัยเท่ากับ} = 118,500 \text{ บาท}$$

สูตรการคำนวณหามูลค่าเว้นคืนเงินสด กรณีชำระเบี้ยราย 6 เดือน

➤ (เอาปีมาก + ปีน้อย) แล้วหาร 2

ตัวอย่าง : เว้นคืนปีที่ 5 กับ 6 เดือน (มูลค่าเว้นคืนปีที่ 5 = 237 // มูลค่าเว้นคืนปีที่ 6 = 321)

$$\begin{aligned} &= \frac{321+237}{2} = 279 \\ &= \frac{279 \times 500,000}{1,000} = 139,500 \end{aligned}$$

สูตรการคำนวณหามูลค่าเว้นคืนเงินสด กรณีชำระเบี้ยราย 3 เดือน (1 ปี = 4 งวด)

1. (เอาปีมาก - ปีน้อย) X จำนวนเดือนที่จ่าย แล้วหาร 12

ตัวอย่าง : เว้นคืนปีที่ 5 กับ 9 เดือน (มูลค่าเว้นคืนปีที่ 5 = 237 // มูลค่าเว้นคืนปีที่ 6 = 321)

$$\begin{aligned} &= 321-237 = 84 \\ &= \frac{84 \times 9}{12} = 63 \end{aligned}$$

2. นำมูลค่าเว้นคืนปีน้อย บวกกับมูลค่าที่คำนวณได้ก่อนหน้า

$$\begin{aligned} &= 237 + 63 = 300 \\ &= \frac{300 \times 500,000}{1,000} = 150,000 \end{aligned}$$

2. แปลงเป็นกรมธรรม์ประกันภัยแบบใช้เงินสำเร็จ

นาง ก. ยังคงได้รับความคุ้มครองแบบสะสมทรัพย์ต่อไปจนครบ 15 ปี แต่จำนวนเงินเอาประกันภัยจะลดลงตามส่วนดังนี้

สูตร

$$\text{กรมธรรม์ประกันภัยแบบใช้เงินสำเร็จ} = \frac{\text{มูลค่าเงินสำเร็จ (จากตาราง)} \times \text{จำนวนเงินเอาประกันภัย}}{1,000}$$

จากตารางที่ 1.1 มูลค่าใช้เงินสำเร็จปีที่ 5

$$\text{จำนวนเงินเอาประกันภัย 1,000 บาท มีมูลค่าใช้เงินสำเร็จ} = 384 \quad \text{บาท}$$

$$\text{จำนวนเงินเอาประกันภัย 500,000 บาท มีมูลค่าใช้เงินสำเร็จ} = \frac{384 \times 500,000}{1,000} \quad \text{บาท}$$

$$\text{กรมธรรม์ประกันภัยแบบใช้เงินสำเร็จจะมีจำนวนเงินเอาประกัน} = 192,000 \quad \text{บาท}$$

3. แปลงเป็นกรมธรรม์ประกันภัยแบบขยายเวลา

สูตร

$$\text{กรมธรรม์ประกันภัยแบบขยายเวลา} = \frac{\text{มูลค่าเงินคงเหลือ (จากตาราง)} \times \text{จำนวนเงินเอาประกันภัย}}{1,000}$$

หากแปลงเป็นกรมธรรม์ประกันภัยแบบขยายเวลา ตารางมูลค่ากรมธรรม์ ณ สิ้นปีที่ 5 จะขยายเวลาได้อีก 10 ปี โดยจะได้รับความคุ้มครองกรณีเสียชีวิตเท่าจำนวนเงินเอาประกันภัยเดิม คือ 500,000 บาท แต่หากนาง ก. มีชีวิตอยู่จนครบกำหนดสัญญา นาง ก. จะได้รับเงินคืนจำนวน 359 บาทต่อจำนวนเงินเอาประกันภัย 1,000 บาท หรือจะได้รับเงินคืนเท่ากับ $\frac{359 \times 500,000}{1,000} = 179,500$ บาท

ดังนั้น นาง ก. จะได้รับเงินคืน 179,500 บาท ต่อจำนวนเงินเอาประกันภัย 500,000 บาท

การกลับคืนสู่สถานะเดิมของกรมธรรม์ประกันภัย

หากภายในระยะเวลาห้าปี (5 ปี) นับแต่วันที่กรมธรรม์ประกันภัยเปลี่ยนเป็นการประกันภัยแบบใช้เงินสำเร็จ หรือแปลงเป็นการประกันภัยแบบขยายเวลาตามที่กำหนดไว้ และยังไม่มีการเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัยนี้ ผู้เอาประกันภัยอาจขอให้กรมธรรม์ประกันภัยกลับมามีผลบังคับตามแบบประกันภัยเดิมและในจำนวนเงินเอาประกันภัยเท่าเดิมได้โดยชำระเบี้ยประกันภัยที่ขาดชำระทั้งหมดรวมถึงหนี้สินค้างชำระ (ถ้ามี) พร้อมดอกเบี้ยทบต้นในอัตราสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยที่ใช้ในการคำนวณเบี้ยประกันอีกร้อยละ 2 ต่อปี ทั้งนี้การกลับมามีผลบังคับตามเดิมของกรมธรรม์ประกันภัยจะมีผลบังคับต่อเมื่อบริษัทได้อนุมัติแล้ว

หมวดที่ 7 เงื่อนไขมาตรฐานของกรมธรรม์ประกันภัย

ผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์

ผู้เอาประกันภัยสามารถระบุผู้รับประโยชน์เป็นบุคคลใดก็ได้ โดยหากผู้เอาประกันภัยเสียชีวิต บริษัทจะจ่ายเงินผลประโยชน์ภายใต้ข้อกำหนดในกรมธรรม์ให้แก่ผู้รับประโยชน์ตามที่ระบุไว้ แต่หากผู้เอาประกันภัยได้ระบุชื่อผู้รับประโยชน์ บริษัทจะจ่ายเงินผลประโยชน์ให้แก่กองมรดกของผู้เอาประกันภัย

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยระบุชื่อผู้รับประโยชน์เพียงคนเดียว และผู้รับประโยชน์ได้เสียชีวิตก่อนผู้เอาประกันภัย หรือพร้อมกับผู้เอาประกันภัย ผู้เอาประกันภัยต้องแจ้งให้บริษัททราบเป็นหนังสือถึงการเปลี่ยนตัวผู้รับประโยชน์ หากผู้เอาประกันภัยมิได้แจ้งหรือไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวข้างต้นเมื่อผู้เอาประกันภัยเสียชีวิต บริษัทจะจ่ายเงินผลประโยชน์ให้แก่กองมรดกของผู้เอาประกันภัย

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยระบุชื่อผู้รับประโยชน์มากกว่าหนึ่งคนและผู้รับประโยชน์รายใดเสียชีวิตก่อนผู้เอาประกันภัย ผู้เอาประกันภัยต้องแจ้งให้บริษัททราบเป็นหนังสือถึงการเปลี่ยนตัวผู้รับประโยชน์นั้น หรือแจ้งเปลี่ยนแปลงการรับประโยชน์ของผู้รับประโยชน์ที่เหลืออยู่ หากผู้เอาประกันภัยมิได้แจ้งหรือไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงการเปลี่ยนตัวผู้รับประโยชน์ดังกล่าวข้างต้น เมื่อผู้เอาประกันภัยเสียชีวิต บริษัทจะจ่ายเงินผลประโยชน์ในส่วนของผู้รับประโยชน์รายที่เสียชีวิตให้แก่ผู้รับประโยชน์ที่เหลืออยู่คนละเท่าๆกัน

การเปลี่ยนตัวผู้รับประโยชน์

ผู้เอาประกันภัยมีสิทธิที่จะเปลี่ยนตัวผู้รับประโยชน์ได้เสมอ เว้นแต่ได้ส่งมอบกรมธรรม์ให้แก่ผู้รับประโยชน์ไปแล้ว และผู้รับประโยชน์ได้แสดงความจำนงเป็นหนังสือเพื่อที่จะขอถือเอาประโยชน์ตามสัญญาประกันภัยฉบับนี้ไปยังบริษัทผู้รับประกันภัยแล้ว หากเป็นกรณีเช่นนี้ผู้เอาประกันภัยจะเปลี่ยนแปลงผู้รับประโยชน์เป็นคนอื่นอีกไม่ได้ ยกเว้น ผู้รับประโยชน์เดิมยินยอม ทั้งนี้ การเปลี่ยนแปลงผู้รับประโยชน์จะสมบูรณ์ก็ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากบริษัทแล้ว และบริษัทได้ทำการบันทึกเปลี่ยนแปลงดังกล่าวในกรมธรรม์ หรือออกบันทึกสลักหลังให้

อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่ผู้รับประโยชน์คนใหม่เป็น บิดา มารดา สามี ภริยาหรือบุตรของผู้เอาประกันภัย การเปลี่ยนตัวผู้รับประโยชน์จะมีผลบังคับนับตั้งแต่วันที่ผู้เอาประกันภัยแสดงเจตนา

การเปลี่ยนแปลงกรมธรรม์

ผู้เอาประกันภัยอาจทำเป็นหนังสือขอให้บริษัทเปลี่ยนแปลงประกันภัยเป็นแบบอื่นตามที่บริษัทกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขไว้ก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องได้รับความยินยอมหรือเห็นชอบจากบริษัท หากการเปลี่ยนแปลงประกันภัยนี้ทำให้มีเงินค่าเวนคืนกรมธรรม์ลดลง กล่าวคือมีส่วนแตกต่างระหว่างเงินค่าเวนคืนกรมธรรม์ตามแบบการประกันภัยเดิมกับแบบประกันภัยใหม่ บริษัทจะต้องคืนเงินค่าเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัยในส่วนที่แตกต่าง หักด้วยหนี้สินที่ผูกพันตามกรมธรรม์ประกันภัย(ถ้ามี) ให้แก่ผู้เอาประกันภัยด้วย

ระยะเวลาผ่อนผัน

หมายถึง ระยะเวลาหลังจากวันที่ถึงกำหนดชำระเบี้ยประกันภัย แต่ผู้เอาประกันภัยยังมิได้ชำระเบี้ยตามที่กำหนด บริษัทจะผ่อนผันให้อีกระยะเวลาหนึ่งโดยกรมธรรม์ยังมีผลบังคับโดยสมบูรณ์ ทั้งนี้หากผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตในระหว่างระยะเวลาผ่อนผัน บริษัทจะจ่ายจำนวนเงินซึ่งบริษัทจะต้องชดใช้ตามกรมธรรม์หักด้วยเบี้ยประกันที่ค้างชำระออกโดยไม่คิดดอกเบี้ย

ประเภทสามัญ : ระยะเวลาผ่อนผัน 30 วัน (นับแต่วันถัดจากวันที่ครบกำหนดชำระ)

ประเภทอุตสาหกรรม : ระยะเวลาผ่อนผัน 60 วัน

การต่ออายุกรมธรรม์ (กรณีขาดต่ออายุไม่เกิน 5 ปี)

หากผู้เอาประกันภัยไม่ชำระเบี้ยประกันภัยจนทำให้กรมธรรม์ขาดอายุ (และยังไม่ได้รับเงินค่าเวนคืนกรมธรรม์) ผู้เอาประกันภัยอาจขอต่ออายุกรมธรรม์ได้ภายในระยะเวลา 5 ปีนับแต่วันที่กรมธรรม์ขาดอายุเพื่อทำให้กรมธรรม์มีผลบังคับต่อไปได้ โดยการต่ออายุกรมธรรม์จะมีผลบังคับสมบูรณ์ก็ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากบริษัทแล้ว ซึ่งวิธีการต่ออายุมี 2 แบบดังนี้

1. การต่ออายุแบบธรรมดา : เป็นการต่ออายุโดยการชำระเบี้ยประกันรวมทั้งดอกเบี้ยย้อนหลัง และชำระหนี้เกี่ยวกับกรมธรรม์(ถ้ามี)
2. การต่ออายุแบบพิเศษ : เป็นการต่ออายุด้วยการขยายเวลาการชำระเบี้ยหรือยืดเวลาวันครบสัญญาออกไปเท่ากับระยะเวลาที่ขาดอายุ โดยไม่ต้องชำระเบี้ยประกันภัยย้อนหลัง

ในการขอต่ออายุกรมธรรม์ ผู้เอาประกันภัยต้องดำเนินการโดยการยื่นคำขอต่ออายุกรมธรรม์เป็นหนังสือตามแบบให้กับบริษัทพร้อมทั้งแสดงหลักฐานว่าตนเองมีสุขภาพสมบูรณ์ รวมถึงให้ทำการชำระหนี้สินใดๆที่มีอยู่ตามกรมธรรม์ พร้อมดอกเบี้ยทบต้นตามอัตราที่กำหนดไว้ในกรมธรรม์ให้แล้วเสร็จ

การแจ้งการตาย

หากผู้เอาประกันภัยเสียชีวิต ผู้รับประโยชน์จะต้องแจ้งให้บริษัททราบภายใน 14 วันนับแต่วันเสียชีวิต

แต่หากว่าผู้รับประโยชน์ไม่ทราบถึงการตายของผู้เอาประกันภัยหรือไม่ทราบว่ามี การประกันภัย กรณีเช่นนี้จะต้องแจ้งให้บริษัททราบภายใน 7 วันนับแต่วันที่ทราบถึงการตายหรือวันที่ทราบว่ามีการประกันภัย

การฆ่าตัวตายหรือถูกฆาตกรรม

บริษัทจะไม่จ่ายเงินตามกรมธรรม์ หากปรากฏว่า

- ผู้เอาประกันภัยฆ่าตัวตายด้วยใจสมัครภายในหนึ่งปี (1ปี) นับตั้งแต่วันที่เริ่มมีผลคุ้มครองตามกรมธรรม์ ทั้งนี้บริษัทจะคืนเบี้ยประกันที่ผู้เอาประกันได้ชำระมาแล้วทั้งหมดเข้ากองมรดก

- ถ้าผู้เอาประกันภัยถูกผู้รับประโยชน์ฆ่าตายโดยเจตนา ความรับผิดชอบของบริษัทจะมีเพียงคืนเงินค่าเวนคืนกรมธรรม์ให้แก่ทายาทของผู้เอาประกันภัย แต่หากเป็นกรณีที่เกิดการฆาตกรรมยังไม่มีเงินค่าเวนคืนกรมธรรม์ บริษัทจะอนุมัติเงินเบี้ยประกันภัยที่ได้รับชำระมาแล้วทั้งหมดให้แก่ทายาทของผู้เอาประกันภัย
ทั้งนี้ หากเป็นกรณีที่ผู้รับประโยชน์มากกว่าหนึ่งคน บริษัทจะจ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยให้แก่ผู้รับประโยชน์ที่ไม่มีส่วนร่วมหรือส่วนรู้เห็นในการฆ่าผู้เอาประกันภัยตามสัดส่วน แต่ในส่วนของผู้รับประโยชน์ที่ฆ่าผู้เอาประกันภัย บริษัทจะไม่จ่ายค่าสินไหมทดแทนและจะไม่คืนเบี้ยประกันภัยส่วนนี้ทั้งหมดด้วย

การแถลงอายุหรือเพศคลาดเคลื่อน

ถ้าผู้เอาประกันภัยได้แถลงอายุหรือเพศไว้ต่อบริษัทคลาดเคลื่อนไม่ตรงตามความเป็นจริง เป็นเหตุให้บริษัทกำหนดจำนวนเบี้ยประกันภัยไว้ต่ำ จำนวนเงินที่บริษัทจะพึงต้องจ่ายตามกรมธรรม์นี้จะต้องลดลงเท่าที่เบี้ยประกันภัยที่ได้มาจะซื้อความคุ้มครองได้ สำหรับในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยได้ชำระเบี้ยประกันภัยเกินกว่าอัตราตามอายุหรือเพศจริง บริษัทจะคืนเบี้ยประกันภัยส่วนที่เกินให้

ทั้งนี้ หากบริษัทพิสูจน์ได้ว่าในขณะที่ทำสัญญาประกันภัย อายุที่ถูกต้องแท้จริงอยู่นอกพิสัยอัตราเบี้ยประกันภัยทางการค้าปกติของบริษัทแล้ว สัญญาประกันภัยนี้จะตกเป็นโมฆะ บริษัทมีสิทธิบอกล้างสัญญาได้ กรณีที่บริษัทบอกล้างสัญญา บริษัทจะคืนเบี้ยประกันภัยหลังจากหักหนี้สิน (ถ้ามี) ให้แก่ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ แล้วแต่กรณี

หมวดที่ 8 ความสมบูรณ์ของสัญญาประกันภัย

การโต้แย้งหรือคัดค้านความไม่สมบูรณ์ของสัญญาประกันภัย

สัญญาประกันภัยเกิดจากการที่บริษัทได้พิจารณาและตกลงทำสัญญาประกันภัยกับผู้เอาประกันภัยโดยเชื่อถือข้อมูลหรือคำแถลงจากใบคำขอเอาประกันภัย ใบแถลงสุขภาพรวมถึงข้อมูลประกอบการพิจารณาเพิ่มเติมอื่นใดที่ผู้เอาประกันภัยได้ให้ไว้กับบริษัทผู้รับประกันภัย หากในขณะที่กรมธรรม์มีผลบังคับ บริษัทพบว่าผู้เอาประกันภัยปกปิดความจริงหรือแถลงข้อมูลเท็จ บริษัทผู้รับประกันภัยสามารถใช้สิทธิโต้แย้งหรือคัดค้านความไม่สมบูรณ์ของสัญญาประกันภัยได้ภายในกำหนด 1 เดือนนับตั้งแต่วันที่ทราบข้อมูลหรือภายใน 2 ปีนับแต่วันที่ทำสัญญาประกันภัย (ประเภทอุตสาหกรรม / ประเภทสามัญ กำหนดไว้ 2 ปีเท่ากัน) เพื่อปฏิเสธการจ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยได้

หมวดที่ 9 สิทธิในการขอยกเลิกกรมธรรม์ (Free Look)

ผู้เอาประกันภัยสามารถที่จะยกเลิกสัญญาประกันภัยเมื่อใดก็ได้ด้วยการจัดส่งเบี้ยประกันภัย โดยหากกรมธรรม์มีมูลค่าเงินเวนคืน บริษัทประกันภัยจะคืนเงินให้กับผู้เอาประกันภัยตามมูลค่าที่เกิดขึ้น

กรณีการซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิตผ่านช่องทางนายหน้า/ตัวแทนประกันชีวิต หากผู้เอาประกันภัยมีความประสงค์จะยกเลิกกรมธรรม์โดยการส่งคืนกรมธรรม์มายังบริษัทภายใน 15 วันนับแต่วันที่ได้รับกรมธรรม์ (Free Look Period) ผู้รับประกันภัยจะต้องคืนเบี้ยประกันภัยทั้งหมดที่เหลือจากการหักค่าตรวจสุขภาพและค่าใช้จ่ายของบริษัทฉบับละ 500 บาทให้แก่ผู้เอาประกันภัย

แต่หากเป็นการขายประกันผ่านทางโทรศัพท์ (Telesales) ผู้เอาประกันภัยสามารถส่งคืนกรมธรรม์ประกันภัยมายังบริษัทภายใน 30 วัน (Free Look Period) นับแต่วันที่ได้รับกรมธรรม์ โดยบริษัทจะคืนค่าเบี้ยประกันภัยเต็มจำนวน(ไม่หักค่าใช้จ่าย)ให้กับผู้เอาประกันภัย อย่างไรก็ตาม หากในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยได้ใช้สิทธิเรียกร้องผลประโยชน์ตามกรมธรรม์แล้ว ผู้เอาประกันภัยไม่มีสิทธิยกเลิกกรมธรรม์ฉบับนี้

หมวดที่ 10 มาตรการทางภาษีเพื่อการส่งเสริมการประกันชีวิต

ประมวลรัษฎากรที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้ให้สิทธิแก่ผู้มีเงินได้พึงประเมินในการนำเบี้ยประกันชีวิตที่เข้าหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้มาหักลดหย่อนภาษีได้

- 1) กรมธรรม์ประกันชีวิตที่คุ้มครองต้องมีระยะเวลาเอาประกันภัย 10 ปีขึ้นไป
- 2) ต้องเอาประกันกับบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจประกันชีวิตในประเทศไทยเท่านั้น
- 3) หากเป็นกรมธรรม์ประกันชีวิตที่มีการรับเงินหรือผลประโยชน์ตอบแทนคืนระหว่างสัญญา จะต้องเป็นแผนประกันที่ได้รับเงินคืนไม่เกิน 20% ของเบี้ยประกันชีวิตรายปี (หากเป็นกรณีได้รับเงินคืนตามช่วงเวลา เช่น จ่ายคืนทุก 3 ปี หรือทุก 5 ปี ผลประโยชน์รวมที่คืนมาจะต้องไม่เกิน 20% ของเบี้ยประกันชีวิตสะสมของแต่ละช่วงเวลา)
- 4) ผู้เอาประกันภัย :
เบี้ยประกันชีวิต : ลดหย่อนได้ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 100,000 บาท(รวมทั้งสัญญาเพิ่มเติมสุขภาพไม่เกิน 25,000 บาท)
เบี้ยประกันชีวิตแบบบำนาญ : นำมาหักค่าลดหย่อนได้ไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้ที่นำมาเสียภาษีในแต่ละปี
ทั้งนี้ ไม่เกิน 200,000 บาทต่อปี
- 5) คู่สมรสของผู้เอาประกันภัยที่ไม่มีรายได้ : สามารถลดหย่อนได้ตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน 10,000 บาท
- 6) เบี้ยประกันสุขภาพของบิดามารดา(ที่มีรายได้ไม่เกิน 30,000 บาท/ปี) : บุตรโดยชอบด้วยกฎหมายมีสิทธินำเบี้ยประกันสุขภาพของบิดามารดาหักลดหย่อนได้ไม่เกิน 15,000 บาท (บุตรบุญธรรม ไม่มีสิทธิหักลดหย่อน)

หมวดที่ 11 ภาพรวมธุรกิจประกันชีวิต

ช่องทางการจัดจำหน่ายกรมธรรม์ประกันชีวิตแต่เดิมมีเพียงช่องทางตัวแทนเท่านั้น ในปัจจุบันด้วยสภาพเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว มีการแข่งขันสูงขึ้นของธุรกิจ ตลอดจนประชาชนมีความรู้ความเข้าใจและเห็นประโยชน์ของการประกันชีวิตมากขึ้น บริษัทประกันจึงพัฒนาช่องทางการจัดจำหน่ายให้หลากหลายช่องทางมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสเข้าถึงประกันชีวิตอย่างกว้างขวาง สะดวก รวดเร็ว และทำให้บริษัทประกันสามารถขยายตลาดได้เพิ่มขึ้น สร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศให้เพิ่มสูงขึ้น

ช่องทางการจัดจำหน่ายในปัจจุบัน มี ดังนี้

1. **ตัวแทนประกันชีวิต (Agency)**
2. **นายหน้าประกันชีวิต (Broker)**
3. **ธนาคาร (Bancassurance)**
4. **ไปรษณีย์ (Direct Mail)**
5. **ทางโทรศัพท์ (Tele-Marketing)**
 - การเสนอขายกระทำได้ในเฉพาะวันจันทร์ - เสาร์ ระหว่างเวลา 08.30 – 19.00 น. (เว้นแต่นัดล่วงหน้าและลูกค้ายินยอม) ทั้งนี้ห้ามเสนอขายแก่ลูกค้าที่แจ้งว่าไม่ประสงค์จะได้รับการติดต่อหรือปฏิเสธการเสนอขายกรมธรรม์ เว้นแต่ล่วงเวลาพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่า 6 เดือนนับแต่วันที่มีการปฏิเสธ
 - กรมธรรม์ประกันภัยที่เสนอขายต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนให้เสนอขายผ่านทางโทรศัพท์เท่านั้น โดยกรมธรรม์ประกันภัยดังกล่าวจะต้องมีการระบุเงื่อนไขสิทธิการขอยกเลิกกรมธรรม์ประกันภัย (Free Look Period) เป็นเวลา 30 วัน และผู้เสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยจะต้องเป็นตัวแทนประกันชีวิตนายหน้าประกันชีวิต ที่ได้รับอนุญาตจากบริษัทให้เสนอขายผ่านโทรศัพท์เท่านั้น
6. **ช่องทางอื่นๆ (Other)** หมายถึง ช่องทางอื่นๆ นอกเหนือจาก ข้อ 1-5



คำถาม : ช่องทางที่มีการขายประกันชีวิตสูงสุด 3 อันดับแรก(เรียงลำดับ) ?

คำตอบ : 1. ตัวแทน (Agency) 2. ธนาคาร (Bancassurance) 3. นายหน้า (Broker)

หมวดที่ 12 มาตรฐานการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย IAIS

มาตรฐานการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย (Insurance Core Principles: ICPs) กำหนดขึ้นโดยสมาคมผู้กำกับดูแลธุรกิจประกันภัยนานาชาติ (International Association of Insurance Supervisors: IAIS) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่กำหนดมาตรฐานและแนวปฏิบัติด้านการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยที่เป็นสากลสำหรับหน่วยงานที่กำกับดูแลธุรกิจประกันภัยในปัจจุบันประกอบด้วยสมาชิกกว่า 140 ประเทศทั่วโลก โดยมีสถานที่ทำการอยู่ ณ ประเทศสวิตเซอร์แลนด์

ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดระบบการกำกับดูแลที่ดีและเป็นการคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของผู้เอาประกันภัย (Policyholders) ผู้รับประโยชน์ (Beneficiaries) และผู้เรียกร้องค่าสินไหมทดแทน (Claimants) จึงได้มีการกำหนดหลักการสำคัญในการจัดทำมาตรฐานการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยโดยมุ่งเน้นให้เกิดความยุติธรรม (Fair) ความปลอดภัย (Safe) และความมั่นคง (Stable) แก่ธุรกิจประกันภัยและผู้ถือกรมธรรม์ประกันภัย

นอกจากหลักการสำคัญข้างต้นเพื่อให้เกิดระบบการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยที่ดีแล้ว การจัดทำมาตรฐานการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยยังมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญอื่นๆอีก ดังนี้

1. เพื่อให้เป็นพื้นฐานโครงสร้างของการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับสากล
2. เพื่อใช้เป็นมาตรฐานกำหนดบทบาทและหน้าที่ของผู้กำกับดูแลธุรกิจประกันภัย
3. เพื่อใช้เป็นมาตรฐานเปรียบเทียบในการปรับปรุงการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย
4. เพื่อใช้เป็นมาตรฐานสำหรับการประเมินด้านการกำกับดูแล เช่น การประเมินภาคการเงินตามมาตรฐานสากล (Financial Sector Assessment Program: FSAP) ซึ่งเป็นการประเมินความมั่นคงของระบบการเงินและความเสี่ยงที่อาจจะส่งผลให้เกิดวิกฤตการณ์ทางการเงินของประเทศที่เข้าร่วมโครงการ ซึ่งดำเนินการโดยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) และธนาคารโลก (World Bank)

มาตรฐานการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย (Insurance Core Principles: ICPs) ประกอบไปด้วย 26 ICPs โดยมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับคนกลางประกันภัย ทั้งสิ้น 4 ICPs ดังนี้

ICP 18 : คนกลางประกันภัย (Intermediaries)

ICP 19 : พฤติกรรมการดำเนินธุรกิจ (Conduct of Business)

ICP 21 : การต่อต้านการฉ้อฉลในการประกันภัย (Countering Fraud in Insurance)

ICP 22 : การต่อต้านการฟอกเงินและการต่อต้านการให้เงินอุดหนุนต่อการก่อการร้าย
(Anti-Money Laundering and Combating the Financing of Terrorism)

สัญญาประกันชีวิตคือ สัญญาซึ่งผู้รับประกันภัยตกลงจะจ่ายเงินให้แก่ผู้เอาประกันภัยในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตหรือมีชีวิตจนถึงเวลาที่ตกลงกันไว้ และในการนี้ผู้เอาประกันภัยตกลงจะส่งเงินซึ่งเรียกว่า “เบี้ยประกัน”

สัญญาประกันภัย เป็นสัญญาที่ต้องมีคู่สัญญา 2 ฝ่ายคือ

1. ผู้เอาประกันภัย คือ คู่สัญญาฝ่ายซึ่งตกลงจะส่งเงินค่าเบี้ยประกันภัย
2. ผู้รับประกันภัย คือ คู่สัญญาฝ่ายซึ่งตกลงจะใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือจ่ายเงินจำนวนหนึ่งให้เมื่อมีการเสียชีวิต(อาศัยเหตุมรณะ)หรือเมื่อสัญญาครบกำหนด(อาศัยความทรงชีพ)

มาตรา 862 : บุคคลที่เกี่ยวข้องกับสัญญาประกันภัย 3 ฝ่าย คือ

1. ผู้เอาประกันภัย
2. ผู้รับประกันภัย
3. ผู้รับประโยชน์ คือบุคคลผู้ซึ่งจะพึงได้รับค่าสินไหมทดแทนหรือรับจำนวนเงินชี้ให้จากผู้รับประกันภัย
 - ผู้รับประโยชน์จะมีหรือไม่ก็ได้แล้วแต่ผู้เอาประกันภัย
 - ผู้เอาประกันภัยกับผู้รับประโยชน์ จะเป็นบุคคลเดียวกันก็ได้เพราะกฎหมายระบุไว้ / จะเป็นใครก็ได้ไม่จำเป็นต้องมีส่วนได้เสียในเหตุที่เอาประกันภัย

ลักษณะของสัญญาประกันภัย

1. เป็นสัญญาต่างตอบแทน : คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายต่างมีหน้าที่ต้องปฏิบัติและตอบแทนซึ่งกันและกัน
2. เป็นสัญญาเสี่ยงโชค
3. เป็นสัญญาที่ผู้เอาประกันภัยต้องมีส่วนได้เสีย

มาตรา 863 “อันสัญญาประกันภัยนั้น ถ้าผู้เอาประกันภัยมิได้มีส่วนได้เสียในเหตุที่ประกันภัยไว้นั้นไซ้ ท่านว่าย่อม **ไม่ผูกพันคู่สัญญา**แต่อย่างหนึ่งอย่างใด”

ผู้มีส่วนได้เสีย หมายถึง ผู้ที่จะได้รับความเสียหายหรือสูญเสียจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น (เช่น ผู้เอาประกันเสียชีวิต)

หลักส่วนได้เสียในกรณีประกันชีวิตสามารถพิจารณาได้เป็น 2 กรณี ดังนี้

- ผู้เอาประกันภัย เป็นผู้ขอเอาประกันภัยตนเอง : ตามกฎหมายทุกคนมีส่วนได้เสียในชีวิตตนเองย่อมสามารถเอาประกันชีวิตตนเองได้ รวมถึงจะให้ใครเป็นผู้รับประโยชน์ก็ได้
- การขอเอาประกันชีวิตบุคคลอื่น : บุคคลนั้นจะต้องมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน อาจเป็นทางสายเลือด(พ่อแม่ลูก) ทางการสมรส(สามีภรรยาไม่ว่าจะมีการจดทะเบียนสมรสหรือไม่) ทางธุรกิจ(นายจ้าง ลูกจ้างเจ้านี่)

*** การเป็นเพื่อนสนิท แฟน คู่รัก(แม้ต่อมาจะสมรสกันในภายหลัง) ก็ไม่ถือว่ามีส่วนได้เสียในเหตุที่เอาประกันภัย

เวลาที่ต้องมีส่วนได้เสีย จะถือเอาขณะวันที่เริ่มสัญญาเป็นสำคัญ แม้ว่าหากต่อมาส่วนได้เสียนั้นจะหมดไปแล้วก็ไม่ทำให้ความสมบูรณ์ของสัญญาหมดไป

ตัวอย่าง : สามีทำประกันชีวิตของภรรยาโดยได้มีการระบุสามีเป็นผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ ต่อมาสามีภรรยาคู่นี้ได้หย่าขาดจากกัน แม้ความสัมพันธ์จะเปลี่ยนแปลงไป สัญญานี้ก็ยังมีผลสมบูรณ์ หากภรรยาซึ่งเป็นผู้เอาประกันเสียชีวิต สามีก็ยังคงมีสิทธิได้รับเงินชดใช้ตามกรมธรรม์ (เว้นแต่ ได้มีการเปลี่ยนตัวผู้รับประโยชน์ก่อนที่ผู้เอาประกันเสียชีวิต)

ไม่มีส่วนได้เสีย



สัญญาไม่มีผลผูกพัน

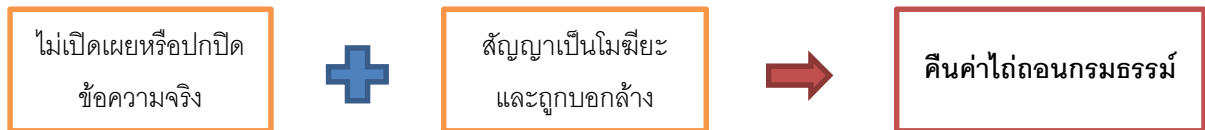


คืนเบี้ยประกันภัย

4. เป็นสัญญาที่ต้องอาศัยความซื่อสัตย์สุจริตอย่างยิ่ง

ในขณะทำสัญญาประกันภัย ผู้เอาประกันภัยเป็นผู้ที่ต้องมีหน้าที่เปิดเผยข้อความจริง หากผู้เอาประกันภัยแถลงข้อความจริงอันเป็นเท็จหรือไม่เปิดเผยข้อความจริงอันเป็นสาระสำคัญ ซึ่งถ้าหากผู้รับประกันภัยทราบความจริงอาจบอกปิดไม่ยอมรับทำประกันชีวิตหรืออาจเพิ่มเบี้ยประกันภัย สัญญาประกันชีวิตนั้นจะตกเป็น “โมฆียะ” (มาตรา 865)

โมฆียะ หมายถึง การกระทำที่ใช้บังคับได้ตามกฎหมาย สัญญามีผลสมบูรณ์จนกว่าจะถูกบอกล้างสัญญา โดยการบอกล้างสัญญาต้องทำภายใน 1 เดือนนับแต่ทราบมูลเหตุอันจะบอกล้างได้หรือภายใน 2 ปีนับแต่วันทำสัญญา ผลของการบอกล้างสัญญาคือ บริษัทจะคืน “ค่าไถ่ถอนกรมธรรม์” (จำนวนเงินที่หักด้วยค่าเสียหาย)



5. เป็นสัญญาที่ต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือ

ถึงแม้สัญญาประกันภัยจะเป็นสัญญาที่ไม่มีแบบ อาศัยเพียงคำเสนอและคำสนองที่ถูกต้องตรงกัน สัญญาที่เกิดขึ้นและมีผลตามกฎหมายแล้ว แต่หากจะฟ้องร้องบังคับคดี มาตรา 867 ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า จำเป็นจะต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือลงลายมือชื่อฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบหรือตัวแทนของฝ่ายนั้นเป็นสำคัญ มิฉะนั้นจะฟ้องร้องบังคับคดีไม่ได้

การแถลงอายุคลาดเคลื่อน (มาตรา 893)

ในการทำสัญญาประกันชีวิตนั้น อายุของผู้เอาประกันภัยถือว่ามีความสำคัญมากเพราะเป็นปัจจัยหนึ่งที่น่ามาใช้ในการคำนวณเบี้ยประกันภัย อย่างไรก็ตาม หากมีการแถลงอายุไว้กับผู้รับประกันภัยคลาดเคลื่อนหรือไม่ตรงตามความเป็นจริง ผลของสัญญาจะถูกพิจารณาตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- กรณี แถลงอายุคลาดเคลื่อนที่อายุจริงยังอยู่ในพิสัยการค่า : สัญญายังคงมีผลสมบูรณ์
 - อายุที่แถลงต่ำกว่าอายุจริง : สัญญาสมบูรณ์ แต่จำนวนเงินเอาประกันลดลงตามส่วน(เท่าเบี้ยที่จ่าย)
 - อายุที่แถลงสูงกว่าอายุจริง : สัญญาสมบูรณ์ ทั้งนี้ บริษัทจะคืนเบี้ยประกันภัยส่วนเกิน
- กรณี แถลงอายุคลาดเคลื่อนซึ่งอายุจริงอยู่นอกพิสัยการค่าปกติ : สัญญาตกเป็นโมฆียะ บริษัทจะคืนเบี้ยทั้งหมดโดยไม่หักค่าใช้จ่าย และบอกเลิกสัญญาประกันภัย

ผู้รับประโยชน์ จะเป็นใครก็ได้ จะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลก็ได้ และไม่จำเป็นต้องมีส่วนได้เสียกับผู้เอาประกันภัย โดยผู้รับประโยชน์จะมีมากกว่า 1 คนก็ได้ โดยหากไม่ได้ระบุสัดส่วนกำกับเอาไว้ ผู้รับประโยชน์ทุกคนจะได้รับผลประโยชน์ในอัตราเฉลี่ยที่เท่ากัน

การเปลี่ยนแปลงผู้รับประโยชน์ : ผู้เอาประกันสามารถเปลี่ยนแปลงตัวผู้รับประโยชน์ได้ตลอดเวลาที่กรมธรรม์ยังมีผลบังคับ อย่างไรก็ตาม หากได้มีการส่งมอบกรมธรรม์นั้นให้ผู้รับประโยชน์ไปแล้วและผู้รับประโยชน์ได้แสดงความจำนงเป็นหนังสือไปยังผู้รับประกันภัยว่าตนจะถือเอาประโยชน์แห่งสัญญานั้นแล้ว ผู้เอาประกันจะเปลี่ยนแปลงตัวผู้รับประโยชน์ใหม่ไม่ได้ เว้นแต่ผู้รับประโยชน์เดิมยินยอม (มาตรา 891)

การเปลี่ยนแปลงผู้รับประโยชน์ สามารถทำได้โดยแจ้งให้บริษัททราบเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อบริษัทจะได้ทำการเปลี่ยนแปลงในกรมธรรม์และออกใบสลิปหลังกรมธรรม์ไว้ให้เป็นหลักฐาน ทั้งนี้การเปลี่ยนตัวผู้รับประโยชน์จะมีผลสมบูรณ์ต่อเมื่อกรรมการผู้มีอำนาจของบริษัทเป็นผู้ลงนามและประทับตราไว้เป็นสำคัญ โดยการเปลี่ยนผู้รับประโยชน์จะมีผลบังคับตามกรณีดังต่อไปนี้

1. กรณีผู้รับประโยชน์คนใหม่เป็นบิดา มารดา สามีภริยา หรือบุตรของผู้เอาประกันภัย การเปลี่ยนตัวผู้รับประโยชน์จะมีผลนับแต่วันที่ผู้เอาประกันภัยแสดงเจตนา
2. หากมิใช่บุคคลตามข้อ 1. การเปลี่ยนตัวผู้รับประโยชน์จะมีผลบังคับเมื่อได้รับความเห็นชอบจากบริษัท

หากเกิดกรณีผู้รับประโยชน์เสียชีวิตก่อนผู้เอาประกัน สัญญาประกันชีวิตยังคงมีผลบังคับโดยสมบูรณ์ ทั้งนี้ผู้เอาประกันควรแจ้งขอเปลี่ยนแปลงผู้รับประโยชน์ใหม่ เพราะหากมิได้แจ้งบริษัทเพื่อขอเปลี่ยนตัวผู้รับประโยชน์ หากต่อมาเมื่อผู้เอาประกันเสียชีวิต ผลประโยชน์ตามกรมธรรม์จะพิจารณาตามเกณฑ์ดังนี้

- กรณีระบุผู้รับประโยชน์ไว้คนเดียว : บริษัทจะจ่ายเงินเอาประกันเข้ากองมรดกให้กับทายาทของผู้เอาประกัน
- กรณีระบุผู้รับประโยชน์ไว้หลายคน : บริษัทจะจ่ายเงินเอาประกันให้กับผู้รับประโยชน์ที่ยังมีชีวิตอยู่คนละเท่าๆกัน

สิทธิของเจ้าหนี้ในจำนวนเงินเอาประกันภัย (มาตรา 897)

ผู้เอาประกันภัยสามารถจะระบุชื่อผู้รับประโยชน์ในกรมธรรม์หรือไม่ก็ได้ ซึ่งการเลือกที่จะระบุชื่อผู้รับประโยชน์ในกรมธรรม์หรือไม่นั้นจะส่งผลต่อสิทธิของเจ้าหนี้ในจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ต่างกันด้วย ดังนี้

- กรณีกรมธรรม์ไม่ระบุชื่อผู้รับประโยชน์ : หากผู้เอาประกันภัย(ลูกหนี้)เสียชีวิต จำนวนเงินเอาประกันจะตกเข้าสู่กองมรดก ซึ่งเจ้าหนี้มีสิทธิที่จะเรียกร้องจากกองมรดกหรือสามารถบังคับชำระหนี้ได้เต็มมูลหนี้
- กรณีกรมธรรม์ที่ระบุชื่อผู้รับประโยชน์ : หากผู้เอาประกันภัย(ลูกหนี้)เสียชีวิต เจ้าหนี้จะเรียกร้องหรือบังคับให้ชำระหนี้ได้เพียงเฉพาะเบี้ยประกันที่ผู้เอาประกันภัยได้ส่งไปแล้วเท่านั้น

สิทธิเรียกร้องต่อผู้ก่อมรณภัย (มาตรา 896)

กรณีที่ผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตเพราะการทำละเมิดของบุคคลภายนอก ผู้รับประกันภัยยังคงมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินตามสัญญาประกันชีวิตให้แก่ผู้รับประโยชน์ และถึงแม้ได้จ่ายเงินแก่ผู้รับประโยชน์ไปแล้ว ผู้รับประกันภัยก็ไม่สามารถเรียกค่าสินไหมทดแทนที่ได้จ่ายไปคืนจากบุคคลภายนอกผู้ทำละเมิดได้ อย่างไรก็ตาม ทายาทของผู้เอาประกันแม้จะได้รับเงินตามสัญญาประกันชีวิตไปแล้ว ก็ยังคงมีสิทธิที่จะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากผู้ทำละเมิดได้อีก (ประกันชีวิต ไม่มีหลักการรับช่วงสิทธิ)

ข้อยกเว้นความรับผิดชอบของผู้รับประกันภัย (มาตรา 895)

บริษัทจะไม่จ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยให้หากเกิดกรณีดังต่อไปนี้

- ผู้เอาประกันภัยฆ่าตัวตาย(กระทำอัตวินิบาต) ภายใน 1 ปีนับแต่วันทำสัญญา : ผลคือบริษัทจะคืนเบี้ยที่ชำระมาแล้วทั้งหมดเข้ากองมรดกให้ทายาทของผู้เอาประกันภัย

- ผู้เอาประกันภัยถูกผู้รับประโยชน์ฆ่าตายโดยเจตนา (ตลอดสัญญา) : ผลคือบริษัทจะคืนเงิน “ค่าไถ่ถอนกรมธรรม์” ให้แก่ทายาทของผู้เอาประกันภัย (แต่หากกรมธรรม์ยังไม่มีค่าเวนคืน บริษัทอนุโลมคืนเบี้ยประกันชีวิตที่ได้ชำระมาแล้วทั้งหมด) * กรณีกรมธรรม์ระบุผู้รับประโยชน์ไว้หลายคน ผู้รับประโยชน์ที่ไม่มีส่วนรู้เห็น จะยังคงได้รับเงินเอาประกันภัยตามสัดส่วน

การบอกเลิกสัญญาประกันชีวิต (มาตรา 894)

ผู้เอาประกันภัยจะบอกเลิกสัญญาเมื่อใดก็ได้ด้วยการหยุดชำระเบี้ย แต่หากผู้เอาประกันภัยเคยส่งเบี้ยประกันภัยมาแล้วอย่างน้อย 3 ปี กรมธรรม์ส่วนใหญ่จะมีมูลค่าเงินสดเกิดขึ้นแล้ว ดังนั้นผู้เอาประกันภัยก็มีสิทธิที่จะได้รับเงิน “ค่าเวนคืน” หรือรับกรมธรรม์ใช้เงินสำเร็จจากบริษัทประกันภัยด้วย

อายุความในการฟ้องร้องบังคับคดี

สำหรับสัญญาประกันชีวิตไม่มีกฎหมายกำหนดไว้โดยตรงในเรื่องอายุความฟ้องร้อง จึงต้องนำหลักกฎหมายทั่วไปซึ่งได้มีการกำหนดเรื่องอายุความ 10 ปีนับแต่วันที่สิทธิมาใช้บังคับแทน ดังนั้นหากผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ต้องการใช้สิทธิฟ้องผู้รับประกันภัยตามสัญญาประกันชีวิตจะต้องดำเนินการภายใน 10 ปีนับแต่วันที่สิทธิฟ้องร้อง หากพ้นกำหนดดังกล่าว บริษัทสามารถปฏิเสธการชดใช้ตามสัญญาได้

ศรีกรุง
ประกันชีวิตโบรคเกอร์

พระราชบัญญัติประกันชีวิตฉบับที่ใช้อยู่ปัจจุบันคือ พระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2562 ซึ่งออกมาโดยมีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

- เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการคุ้มครองประชาชน
- เพื่อกำกับธุรกิจประกันภัยให้มีความมั่นคง
- เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

X **ไม่ใช่** ออกมาเพื่อขยายความคุ้มครองไปยังคนกลางประกันภัย

พระราชบัญญัตินี้ ออกมาเพื่อควบคุมการประกอบธุรกิจประกันชีวิต โดยบุคคลที่ถูกควบคุมประกอบไปด้วย

- บริษัทประกันชีวิต / สาขาของบริษัทต่างประเทศ
 - บริษัทมหาชนจำกัดที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต
 - สาขาของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจในประเทศไทย
- บริษัทรับประกันภัยต่อ
- คนกลางประกันภัย
 - ตัวแทนประกันชีวิต
 - นายหน้าประกันชีวิต
 - นักคณิตศาสตร์ประกันภัย

X **ไม่ควบคุมถึง** ธุรกิจประกันของธนาคารออมสิน

ผู้ที่มีหน้าที่ควบคุมดูแลตามพระราชบัญญัตินี้

- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง (เป็นผู้รักษาการตาม พรบ. นี้)
- คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
- นายทะเบียน (เลขาธิการคณะกรรมการ คปภ. หรือผู้ซึ่งเลขาธิการ คปภ. มอบหมาย)

อำนาจและหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง (ผู้รักษาการตาม พรบ.)

- การให้ / ควบคุม / เพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต
- การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พรบ.ประกันชีวิต (X การแต่งตั้งคณะกรรมการคปภ. **ไม่ได้** อยู่ในหน้าที่)

อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

- กำหนดหลักสูตร วิธีการในการสอบ อบรม เพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทน / นายหน้า
- กำหนดประเภทและชนิดของเงินกองทุน รวมทั้งกำหนดเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิต
- กำหนดให้บริษัทจัดสรรเบี้ยประกันภัยไว้เป็นเงินสำรองประกันภัยสำหรับกรณีที่มีความผูกพันอยู่
- กำหนดประเภทของธุรกิจอื่นที่บริษัทสามารถนำเบี้ยประกันภัยไปลงทุนประกอบธุรกิจได้ นอกจากประกันชีวิต
- กำหนดหลักเกณฑ์เรื่องการประวิงการจ่ายเงินไหมทดแทน
- พิจารณาอุทธรณ์เมื่อตัวแทน / นายหน้าถูกเพิกถอนใบอนุญาต

อำนาจและหน้าที่ของนายทะเบียน (เลขาธิการคณะกรรมการ คปภ. หรือผู้ซึ่งเลขาธิการฯ มอบหมาย)

- ให้ความเห็นชอบกรรมวิธีประกันชีวิตรวมทั้งเอกสารประกอบหรือแบบทำกรรมวิธีประกันภัย

- กำหนดแบบหนังสือมอบอำนาจในการรับชำระเบี้ย
- อนุมัติอัตราเบี้ยประกันภัย
- อนุมัติการเปิดและปิดสาขาของบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทย
- การออก / ต่ออายุ / เพิกถอนใบอนุญาตการเป็นตัวแทน / นายหน้าประกันชีวิต

การควบคุมกำกับดูแลบริษัทประกันชีวิต / สาขาของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศ

คุณสมบัติของผู้ที่จะยื่นขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตในประเทศไทย

- บริษัทมหาชนจำกัดที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต
- สาขาของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจในประเทศไทย



- ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาอนุมัติแล้วต้องดำเนินการวางหลักทรัพย์ และ ดำรงเงินกองทุน ภายใน 6 เดือนนับแต่วันที่ได้จดทะเบียนจัดตั้งบริษัทมหาชนแล้ว
- หากไม่สามารถวางหลักทรัพย์หรือดำรงเงินกองทุนได้ภายในกำหนด ให้ถือว่า การอนุมัติให้ประกอบธุรกิจประกันชีวิตสิ้นสุด

*** การวางหลักทรัพย์ต้องวางไว้กับนายทะเบียนตามจำนวนที่กำหนดเพื่อเป็นหลักประกันให้กับผู้เอาประกันภัยหากบริษัทเลิกกิจการ โดยหากหลักทรัพย์มีมูลค่าลดต่ำกว่าที่กำหนด บริษัทต้องนำหลักทรัพย์มาวางเพิ่มจนครบภายในกำหนด 2 เดือน

***การดำรงเงินกองทุน (กฎหมายกำหนดไว้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 2 ของเงินสำรอง แต่ต้องไม่ต่ำกว่า 50 ล้านบาท) หากเงินกองทุนของบริษัทลดลงต่ำกว่าเงินกองทุนที่ต้องดำรงไว้(กองทุนขาด) บริษัทต้องเสนอโครงการเพื่อแก้ไขฐานะเงินกองทุนภายใน 30 วัน โดยในระหว่างนั้นห้ามบริษัทขยายธุรกิจ (เช่น ห้ามรับประกันภัยรายใหม่ ห้ามเพิ่มความเสี่ยงในการลงทุน ห้ามก่อการผูกพันเพิ่มเติม ห้ามแต่งตั้งตัวแทน/นายหน้าเพิ่มเติม ห้ามรับโอนกิจการของบริษัท เป็นต้น) ทั้งนี้บริษัทยังคงสามารถจ่ายเงินเดือนพนักงาน หรือจ่ายเงินตามสัญญาประกันชีวิต(จ่ายเคลม)ได้ หากบริษัทใดฝ่าฝืน ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 500,000 บาท

- สัดส่วนจำนวนหุ้น
 - บริษัทต้องมีจำนวนหุ้นที่บุคคลผู้มีสัญชาติไทยถืออยู่ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75 และ ต้องมีกรรมการเป็นบุคคลซึ่งมีสัญชาติไทย ไม่ต่ำกว่า 3 ใน 4 ของจำนวนกรรมการทั้งหมด
 - หากมีเหตุอันสมควร อาจให้ชาวต่างชาติถือหุ้นได้ถึงร้อยละ 49 และให้มีกรรมการที่เป็นชาวต่างชาติได้เกิน 1 ใน 4 แต่ไม่ถึงกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด

- ข้อห้าม บริษัทประกันชีวิต กระทำการดังต่อไปนี้ หากฝ่าฝืนมีบทลงโทษ

- ห้ามประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย
- ห้ามจ่ายเงินหรือทรัพย์สินอื่นให้กับตัวแทน/นายหน้า นอกจากค่าจ้างค่าบำเหน็จที่จ่ายให้ตามปกติ
- ห้ามฝากเงินไว้ที่อื่น นอกจากที่ธนาคาร บริษัทเงินทุน บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์
- ห้ามเก็บเงินสดไว้ที่อื่น นอกจากเก็บไว้ที่สำนักงานของบริษัท
- ห้ามรับชำระเบี้ยจากผู้เอาประกันภัยต่ำกว่าจำนวนเงินที่ต้องชำระ
- ห้ามจ่ายค่าบำเหน็จให้กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ตัวแทน/นายหน้า ที่ช่วยขายประกัน
- ห้ามออกกรมธรรม์โดยระบุจำนวนเงินอันจะใช้ให้เป็นเงินตราต่างประเทศแก่ผู้เอาประกันหรือผู้รับประโยชน์

หากฝ่าฝืนมีโทษปรับ 500,000 บาท
กรณีเป็นความผิดต่อเนื่อง
ให้ปรับอีกครั้งละ 20,000 บาท
ตลอดเวลาที่ฝ่าฝืน

หากฝ่าฝืนมีโทษปรับ 300,000 บาท

• **ความรู้เพิ่มเติม**

- บริษัทประกันชีวิต (ไทย) จะขออนุญาตเปิดสาขา / ย้ายที่ตั้งสำนักงานใหญ่หรือย้ายสาขา หรือเลิกสาขา ต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน
- บริษัทที่เป็นสาขาของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศ จะขอเปิดสาขาเพิ่มอีกไม่ได้ เพราะ พ.ร.บ.ห้ามไว้
- บริษัทประกันชีวิตจะควบรวมกับบริษัทประกันวินาศภัยไม่ได้ แต่บริษัทประกันชีวิตจะควบรวมกับบริษัทประกันชีวิตได้ ทั้งนี้ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
- บริษัทประกัน ห้ามจ่ายค่าบำเหน็จหรือค่าตอบแทนใดๆ ให้กับคนที่ยังไม่ได้รับใบอนุญาตเป็นตัวแทน / นายหน้าประกันภัย
- กรณธรรมประกันภัย / เอกสาร / อัตราเบี้ยประกันภัย ต้องเป็นไปตามแบบและข้อความที่นายทะเบียนให้ความเห็นชอบ หากบริษัทใดฝ่าฝืน ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 300,000 บาท อย่างไรก็ตาม หากนายทะเบียนเห็นสมควรหรือบริษัทร้องขอ นายทะเบียนจะสั่งให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมหรือยกเลิกก็ได้

การควบคุมกำกับดูแลคนกลางประกันภัย



ความแตกต่างระหว่างตัวแทนประกันชีวิต กับ นายหน้าประกันชีวิต

- **ตัวแทนประกันชีวิต** : ผู้ซึ่งบริษัทมอบหมายให้ทำการชักชวนให้บุคคลทำสัญญาประกันชีวิตกับบริษัทที่ระบุไว้เท่านั้น
 - ตัวแทนสามารถรับชำระเบี้ยประกันภัยได้โดยไม่ต้องมีหนังสือมอบอำนาจรับเบี้ยประกันภัย (แตกต่างจากนายหน้า)
 - ตัวแทนจะทำสัญญาประกันชีวิตในนามบริษัทประกันภัยได้ จะต้องได้รับมอบอำนาจเป็นหนังสือจากบริษัทก่อน
- **นายหน้าประกันชีวิต** : ผู้ซึ่งชี้ช่องหรือจัดการให้บุคคลทำสัญญาประกันภัยกับบริษัทประกันโดยกระทำเพื่อบำเหน็จจากการนั้น
 - นายหน้าจะสามารถรับเบี้ยประกันภัยได้ ต้องได้รับมอบอำนาจเป็นหนังสือจากบริษัทประกันภัยก่อน (แตกต่างจากตัวแทน)
 - นายหน้าจะทำสัญญาประกันชีวิตในนามบริษัทประกันภัยได้ จะต้องได้รับมอบอำนาจเป็นหนังสือจากบริษัทก่อน

คุณสมบัติการเป็นตัวแทน / นายหน้า

1. บรรลุนิติภาวะ
 2. มีภูมิลำเนาในประเทศไทย
 3. ไม่เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
 4. ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่กระทำโดยทุจริต เว้นแต่ได้พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต
 5. ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
 6. ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นตัวแทนหรือนายหน้าประกันภัย(ทั้งประกันชีวิตและประกันวินาศภัย) ภายในระยะเวลา 5 ปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต
 7. ได้รับการศึกษาวิชาประกันชีวิตหรือสอบความรู้เกี่ยวกับการประกันชีวิต รวมถึงต้องผ่านการอบรมตามหลักสูตรที่คปภ.ประกาศกำหนดด้วย
- ใบอนุญาตตัวแทน / นายหน้าประกันชีวิต
 - ใบอนุญาตมีกำหนดอายุ 1 ปี นับแต่วันที่ยื่นขอใบอนุญาต
 - สามารถขอต่ออายุใบอนุญาตต่อนายทะเบียนล่วงหน้าได้ภายใน 2 เดือนก่อนใบอนุญาตหมดอายุ
 - ต่ออายุแบบ 1 ปี 2 คราวแล้ว ต้องต่อแบบ 5 ปีในคราวต่อไป (ต่อครั้งที่ 3 จะได้ใบอนุญาตแบบ 5 ปี)
 - ไม่มีใบอนุญาตแบบตลอดชีวิต
 - เป็นสิทธิเฉพาะตัว โอนให้ผู้อื่นมิได้ (ให้ใครยืมใช้ไม่ได้)
 - หากยังไม่ได้รับอนุญาต ไม่มีสิทธิชักชวน / ชี้ช่อง ให้บุคคลทำสัญญาประกันภัยกับบริษัท
 - ใบอนุญาตตัวแทนและใบอนุญาตนายหน้าจะถือพร้อมกันไม่ได้ ต้องถืออย่างใดอย่างหนึ่ง
 - ไม่ได้กำหนดวุฒิการศึกษา
 - เป็นโรคพิษสุรา / มีหนี้สินล้นพ้นตัว / ผู้เคยต้องโทษจำคุก 1 เดือนในความผิดลหุโทษก็ขอใบอนุญาตได้
 - ถูกศาลพิพากษาจำคุกฐานฆ่าคนตายโดยเจตนา ไม่มีผลกระทบต่อใบอนุญาตนายหน้า เพราะไม่ใช่ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่กระทำโดยทุจริต
 - นายหน้าประกันชีวิตที่ถูกละเว้นสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิต อาจยื่นอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ได้ภายในกำหนด 30 วันนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่งต่อคณะกรรมการ คปภ. โดยคณะกรรมการ คปภ. ต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายใน 60 วัน และคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ คปภ. ให้ถือเป็นที่สุด
 - ใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิตสิ้นสุดลงเมื่อบุคคลนั้นได้รับการแต่งตั้งให้เป็น กรรมการของบริษัทประกัน / ผู้จัดการของบริษัทประกัน / พนักงานหรือลูกจ้างของบริษัทประกัน
 - นายหน้านิติบุคคล การขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้านิติบุคคล
 - เป็นบริษัทจำกัด / บริษัทมหาชน / สถาบันการเงิน
 - ต้องมีสำนักงานใหญ่ในประเทศไทย
 - มีวัตถุประสงค์ในการประกอบกิจการนายหน้าประกันชีวิต
 - มีทุนจดทะเบียนชำระแล้วไม่ต่ำกว่า 3,000,000 บาท

- มีพนักงาน / ลูกจ้าง ที่ได้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิตเป็นผู้ทำการแทนนิติบุคคลและปฏิบัติงานในสำนักงานอย่างน้อย 5 คน โดย 2 ใน 5 คนต้องได้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิตไม่น้อยกว่า 1 ปีและไม่มีรายชื่อเป็นนายหน้าของนิติบุคคลอื่นในเวลาเดียวกัน (สำหรับการขอเปิดสาขา อย่างน้อย 2 คน)
- ผู้แทนนิติบุคคลหรือผู้มีอำนาจในการจัดการกิจการนายหน้าประกันชีวิตอย่างน้อย 2 คน ต้องเข้ารับการทดสอบความรู้เกี่ยวกับการประกันชีวิตตามที่นายทะเบียนกำหนด
 - หากสอบสัมภาษณ์ไม่ผ่าน สามารถทดสอบครั้งใหม่ได้ แต่ต้องเว้นการสอบครั้งใหม่ออกไป 1 เดือนนับจากเดือนที่สอบไม่ผ่าน
 - หากสอบผ่าน เจ้าหน้าที่จะแจ้งผลทดสอบภายใน 2 วันทำการ และนิติบุคคลต้องชำระค่าธรรมเนียม(ครั้งแรก 10,000 บาท)
- การต่ออายุใบอนุญาตนายหน้านิติบุคคล ต้องยื่นขอต่อล่วงหน้า 2 เดือนก่อนใบอนุญาตหมดอายุ
 - ค่าธรรมเนียมสำหรับการต่ออายุใบอนุญาตนายหน้านิติบุคคล 1 ปี : 5,000 บาท
 - ค่าธรรมเนียมสำหรับการต่ออายุใบอนุญาตนายหน้านิติบุคคล 5 ปี : 20,000 บาท
- ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันภัย(ทั้งประกันชีวิตและประกันวินาศภัย) ภายในระยะเวลา 5 ปีก่อนวันยื่นคำขอรับใบอนุญาต
- ขั้นตอนการยื่นขออนุมัติ/เพิ่มวัตถุประสงค์เพื่อประกอบธุรกิจเป็นนายหน้าประกันชีวิต
 1. ผู้เริ่มก่อการขอจัดตั้งบริษัท/เพิ่มวัตถุประสงค์กับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์
 2. ผู้เริ่มก่อการยื่นขออนุมัติวัตถุประสงค์/เพิ่มวัตถุประสงค์ในการประกอบธุรกิจนายหน้าประกันชีวิตที่ **สำนักงาน คปภ.** (ขั้นตอนระหว่างนี้ ผู้มีอำนาจของนิติบุคคลต้องเข้ารับการทดสอบความรู้กับสำนักงาน คปภ. ด้วย)
 3. ผู้เริ่มก่อการขอจัดตั้งบริษัท/เพิ่มวัตถุประสงค์กับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ด้วยหนังสือแสดงความเห็นชอบจากสำนักงาน คปภ.
- กองทุนประกันชีวิต
 - มีฐานะเป็นนิติบุคคล แยกจาก คปภ.
 - วัตถุประสงค์
 1. เพื่อคุ้มครองเจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัยในกรณีที่บริษัทล้มละลาย หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต
 2. เพื่อพัฒนาธุรกิจประกันชีวิตให้มีความมั่นคงและมีเสถียรภาพ
 - ที่มาของเงินกองทุนประกันชีวิต ได้แก่
 - จำนวนเงินที่ผู้เอาประกันหรือผู้รับประโยชน์หรือทายาทไม่มารับจนหมดอายุความ 10 ปี กำหนดให้ส่งกองทุนภายใน 1 เดือนนับแต่ครบกำหนดอายุความ
 - ให้บริษัทนำส่งเงินเข้ากองทุนร้อยละ 0.5 ของเบี้ยประกันที่บริษัทได้รับในรอบ 6 เดือน หากไม่นำส่งเงินเข้ากองทุน นายทะเบียนจะมีคำสั่งห้ามบริษัทขยายธุรกิจ
 - บริษัทไม่นำส่งเงินเข้ากองทุนให้ถูกต้องและครบถ้วนต้องเสียเงินเพิ่มร้อยละ 1.5 ต่อเดือน ยกเว้นมีเหตุสุดวิสัยและบริษัทนำส่งภายใน 7 วันนับแต่วันที่ครบกำหนด เงินเพิ่มลดเหลือร้อยละ 1

บทกำหนดโทษ สำหรับบริษัทประกันชีวิต	
ออกเอกสาร/กรมธรรม์/เอกสารแนบท้าย โดยไม่ได้รับความเห็นชอบ	ปรับไม่เกิน 300,000 บาท
ประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทน/ประวิงการคืนเบี้ย โดยไม่มีเหตุสมควร	ปรับไม่เกิน 500,000 บาท หากเป็นความผิดต่อเนื่อง ปรับอีกไม่เกินวันละ 20,000 บาทตลอดระยะเวลาที่ฝ่าฝืน
บทกำหนดโทษ สำหรับตัวแทน / นายหน้าประกันชีวิต	
ผู้ใดกระทำการเป็น ตัวแทน / นายหน้า โดยไม่ได้รับใบอนุญาต	จำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 50,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
ตัวแทนทำสัญญาประกันภัย หรือ นายหน้าเข้าทำสัญญาประกันภัยหรือรับเบี้ยประกันภัย โดยไม่ได้รับหนังสือมอบอำนาจจากบริษัท	จำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 200,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
ไม่แสดงใบอนุญาต หรือใบมอบอำนาจรับเบี้ย กรณีทำให้บริษัท/ผู้เอาประกันเสียหาย	ปรับไม่เกิน 30,000 บาท จำคุกไม่เกิน 3 เดือนปรับไม่เกิน 30,000 บาทหรือทั้งจำทั้งปรับ
บทกำหนดโทษ สำหรับนายหน้าประกันชีวิตนิติบุคคล	
ย้ายสำนักงานโดยไม่แจ้งนายทะเบียนภายใน 5 วัน	ปรับไม่เกิน 10,000 บาท
ขัดขวาง / ไม่อำนวยความสะดวกในการเข้าตรวจสอบของ นายทะเบียนหรือเจ้าหน้าที่	จำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
บทกำหนดโทษ เกี่ยวกับการฉ้อฉลประกันภัย	
หลอกผู้อื่นว่าจะทำประกันให้ แต่ไม่ดำเนินการตามที่กล่าว กรณีเข้าข่ายฉ้อโกงประชาชน	จำคุกไม่เกิน 3 ปีหรือปรับไม่เกิน 300,000 บาทหรือทั้งจำทั้งปรับ จำคุกไม่เกิน 5 ปีหรือปรับไม่เกิน 500,000 บาทหรือทั้งจำทั้งปรับ
เรียกร้องผลประโยชน์โดยแสดงหลักฐานอันเป็นเท็จ	จำคุกไม่เกิน 3 ปีหรือปรับไม่เกิน 300,000 บาทหรือทั้งจำทั้งปรับ
ให้หรือขอให้สินบนเพื่อเรียกผลประโยชน์ที่มีควรได้ เรียกหรือรับผลประโยชน์อื่นใดเพื่อให้มีการชดเชย ผลประโยชน์ที่มีควรได้	จำคุกไม่เกิน 5 ปีหรือปรับไม่เกิน 500,000 บาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

